

SJELER SOM ER I FANGENSKAP NÅ

Takk. La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk.

Himmelske Far, vi er takknemlige til Deg, i dag, for dette privilegiet å samles sammen en gang til, da vi vet at en dag vil vi samles for siste gang, som dødelige, og deretter vil vi samles i en herliggjort tilstand hos Deg, og alle de forløste fra alle tider skal være samlet der.

² Åh, våre hjerter banker raskt, med...og med stor forventning, og venter på at den stunden skal komme! Med det, forsvinner all frykt fra oss. Vi har ingenting å frykte, ingenting å grue oss for. Vi ser frem til løftet som den Evige Gud har gitt oss, og vi vet at det er Sannheten. Det er derfor vi lever. Vi lever for det, den timen, den stunden, da dette udødelige vil bli forandret, og vi vil bli gjort lik Ham, og det ikke vil være mer sykdom, ikke mer sorg, ikke mer hjertesorg. Åh, det hele vil være over da. Og med glede i hjertet, ser vi, med tro og mot, frem til den Dagen.

³ Det er derfor vi er samlet her i dag, Herre, for å bekjenne våre feil og be om nåde. Det er derfor vi vender oss mot dette alteret denne morgenen, fordi vi vet vi er dødelige, og det er mange mangler i oss, og vi er fulle av feil. Men vi kommer for å bekjenne våre feil, og så se mot våre Himmelske Far med åpne hjerter, for velsignelsene og fornyelse av styrke og tro, som Han vil gi oss i denne stund, siden vi er samlet her ifølge løftet, "på Himmelske steder i Kristus Jesus." For vi hevder at vi er gått over fra døden til Livet, ved Hans løfte, og vi er løftet opp i en Himmelsk atmosfære, og sitter sammen med Ham nå. Må Han lære oss denne morgenen de tingene som Han ønsker at vi skal vite, og gi oss Livets Brød, så vi kan holdes oppe i fremtiden som ligger foran oss. Gi det, Herre. Dette er vår bønn som vi ber i Jesu Kristi Navn. Amen.

Vær så god og sitt.

⁴ God morgen, til alle sammen. Og det er veldig godt å være samlet her med dere igjen denne morgenen, i denne Himmelske atmosfæren av tilbedelse.

⁵ Bare litte grann sen, vi fikk en...noen virkelig, virkelig alvorlige telefoner for bare noen få minutter siden; en gutt som lå der, døende. Og like så sikkert som jeg står her, rørte Herren ved kroppen hans og sendte ham i vei. Så...

⁶ Og en—en—en gutt står her, som er sønnen til søskenbarnet mitt. De var egentlig katolske, til å begynne med, men de dro til messe denne morgenen og noe sa dem at de skulle komme hit. Og derfor...Det er en forandring. Så de—de kommer nå hjem

og forbereder seg for vanndåp. Så slik er de en—de er en. . . bare underfulle ting som vår Herre gjør hele tiden. Han gjør rett og slett ting hele tiden. De kom for å komme inn, og kunne ikke komme inn. De sa det ikke var noen mulighet til å komme inn.

⁷ Jeg sa, “Vel, dere vil snakke med meg,” og jeg sa, “vel, bare kom hjem, og vi vil snakke om det, der.”

⁸ Så tenkte jeg, på vei til New York nå, til dette kommende møtet, at det bare ville være så fint. . . jeg vet jeg ville bli forfrisket ved å stikke innom og—og bidra til å tenne ilden min med den ilden dere alle hadde, og vi stoppet for en dag, denne formiddagen. Og vi kom inn i går, i forgårs, klokken tolv.

⁹ Og så må vi dra. Jeg skulle dra, denne ettermiddagen, men jeg tror jeg vil dra. . . Og vi starter på morgenen, tidlig, helt tidlig på. . . Vi kan få litt snø på veiene, og slikt, mellom her og New York. Må dra gjennom Virginia, gjennom fjellene, og også gjennom Allegheny, og deretter bare i den nederste delen av—av Adirondack.

¹⁰ Så begynner vi på, jeg glemmer, det er arenaen der, en ny en. De rev den gamle Saint Nicholasarenaen, har jeg forstått. De bygget denne nye. Og så langt jeg vet, får vi omtrent noen av de første kveldene som noen gang. . . som har blitt leid ut. Så vi er takknemlige for det, for det store pinsevern-folket i New York. Og jeg tror vi har mange menigheter som samarbeider, og vi forventer en mektig tid.

¹¹ Og vi vil være tilbake, om Herren vil, en gang neste uke. Og—og om det er Guds vilje, ja, håper vi å få bli over til søndag, en uke, til—til formiddagsmøtet på søndag.

¹² Og så trengte jeg meg på pastoren vår igjen, som jeg alltid gjør, ser dere, og—og jeg tenkte kanskje hvis jeg kom inn, og selv uten å spørre. Og siden det er en fin gruppe her, og folk jeg ser utenbys fra, er her; tenkte jeg kanskje, i kveld, hvis pastoren ikke har noe spesielt, at vi kunne ha et lite møte i kveld, bare et kort et, og, vel, kanskje be for de syke. [Broder Neville og forsamlingen jubler—Red.] Takk.

¹³ Vi håper å be for de syke i kveld, snakke om Guddommelig Helbredelse og—og be for de syke. Begynne tidlig så vi kan komme ut tidlig. Og hvis pastoren vil, hva. . . Du begynner vanligvis halv åtte. Er det riktig? Hva med å begynne klokken syv i kveld, syv? [Broder Neville sier, “Amen.”—Red.] Og la meg komme i gang halv åtte, og det vil få meg ut klokken åtte eller halv ni, og det gir da folk tid til—til å reise, hvis det er—det er i—i orden. Alle lo da jeg—da jeg sa åtte, eller halv ni. Jeg—jeg—jeg håper å være ute på det tidspunktet. Å be for de syke, dere vet, vi vet aldri.

¹⁴ Så har vi hatt en—en mektig tid siden vi forlot dere forrige høst, tidlig, og Herren har velsignet oss i mange mektige ting. Det. . . Og i kveld, om Herren vil, vil jeg fortelle dere om det

førrige besøket jeg hadde, fra Gud, i Colorado, for noen uker siden. Og det var det jeg tenkte å trekke frem for dere nå, kanskje stimulere troen for et godt helbredelsesmøte i kveld, for de syke og de plagede.

¹⁵ Nå, denne morgenen, for å komme rett inn i møtet, jeg. . . Noe traff mitt hjerte rundt en måned siden. Og det kan være, nå, jeg tror de. . . Tar de opp dette på lydbånd? Tar de opp dette på lydbånd? Ja. Ja vel. Så jeg kan vite hvor, hvis lydbåndet går ut til andre. Jeg kan ikke si at det jeg skal tale over denne morgenen. . . Jeg kan ikke si at det—det—det er. . . Jeg vet det er riktig, ser dere, Budskapsdelen vil være riktig. Men det, som jeg ønsker å gjøre, er et spørsmål i mitt sinn. Det ser så virkelig ut. Og likevel siden jeg kom inn, og siden jeg. . . det ble åpenbart for meg, har jeg vært så redd for at jeg skulle si noe galt og skape et feil inntrykk hos folket. Og det er en. . . Og jeg. . .

¹⁶ Det jeg hadde skrevet ned av notater, på det jeg skulle si, jeg kuttet ut en del av det, så jeg ikke skal gjøre det for kraftig. Fordi, ser dere, hvis en—hvis en person. . . Jeg—jeg elsker Herren Gud, og, den eneste måten jeg vet jeg elsker Ham på, er fordi jeg elsker dere. Skjønner? Det er den eneste måten jeg vet det på. Og likevel ønsker jeg—jeg ikke at noe som er åpenbart for meg og så ikke fortelle dere, hvis det skal fortelles dere. Og så er jeg redd for at hvis jeg sier noe litt for kraftig, kan det såre noen. Og, dere vet, det er en. . . Man må rett og slett nesten bare komme til plattformen og så føle seg ledet til å si det en skal si. Det er alt. Og så noen ganger kan man si noe, og noen vil. . . misoppfatte det, og de går avgårde i *den* retningen; og så vil noen si, “Åh, dette er *dette*, ser dere.”

¹⁷ Men jeg vil at dere skal vite at det jeg kommer til å si bare er en antagelse, og ordet *anta* betyr å “spekulere uten autoritet.” Så jeg er. . . Jeg—jeg sier ikke at dette er sant, men det er bare en liten tanke som jeg kan gi videre til dere, så dere kan overveie det og se hva dere tenker om det. Og så vil det, selvfølgelig, det vil—det vil være Skriftsmessig, for jeg ville ikke ha forkynt noe. . .

¹⁸ Men er det tiden allerede? Har det kommet frem til denne tiden, og har disse tingene betydd det? Jeg ber, med alt som i meg er, at det ikke er det. Skjønner? Jeg ber om at det ikke er riktig, at det ikke er den tiden. Det kommer til å bli, men har det kommet til den tiden allerede? Ser dere, det er det jeg undrer på. Nå, alle forstår, fullt og helt, at jeg ikke vet? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Jeg bare. . . Er det denne tiden? Hvis det er det, må Gud være barmhjertige mot oss. Men, hvis det ikke er den tiden, la. . . kommer den til å komme.

¹⁹ Nå, så snart vi kan, har vi en stor reiserute foran oss, om Herren vil. Og jeg må dra til utlandet, rett etter jul, i Europa og Asia; Europa, spesielt. Og så kommer jeg tilbake hit til de Forente

Stater, for noen få møter, og så drar jeg tilbake til Sør-Afrika. Jeg begynner den andre september, i Durban, og reiser fra den andre, tror jeg, til rundt den tiende, og så har jeg tre dager å reise derfra til Johannesburg og begynne igjen. Men jeg tror det er april måned, vi begynner i de skandinaviske landene, i Norge og Sverige og—og Finland, og—og Holland og Sveits og Tyskland, og—og gjennom Europa der. Så vær i bønn for oss.

²⁰ Vi har noen få møter her, i juletiden nå, rett etter jul. Forresten vil vi være her i julen, hjemme. Ungene ønsker å komme hjem, i julen. Og vi—vi elsker Arizona, men dere vet den—den tingen vi savner, og simpelthen ikke kan komme over, er denne menigheten og dere. Uansett hvor vi reiser, hva vi gjør, er det bare . . . Ungene, meg, kona og alle sammen. Det er bare ikke noe annet sted som dette. Det er riktig. Det er bare ikke noe annet sted.

²¹ Jeg har seilt de syv hav, og jeg—jeg har vært overalt, men det er intet annet sted som virker hellig for meg som dette lille stedet akkurat her. Her er det. Bare dra bort fra det en gang, hvis du vil vite. Det er bare noe ved det her. Jeg har forkynt over hele verden, praktisk talt, og jeg har aldri, noen gang, noe sted, følt Guds Ånd, med frihet og slikt, som jeg gjør når jeg står akkurat her. Her er det.

²² “Gud, la det . . .” Som dagen da jeg la hjørnesteinen der borte, sa jeg, “Herre Gud, la det ikke falle.”

Folk sa, “I løpet av to måneder, vil det være et verksted.”

²³ Jeg sa, “La det ikke falle, Herre. La det bli stående, og la folk her inne prise Deg når Jesus kommer tilbake.” Jeg stoler på at det vil bli slik.

²⁴ La oss nå slå opp i Bibelen nå, og—og forvente at Herren skal gi oss av Sine velsignelser. Og vi ønsker å lese noen Skriftsteder. Jeg har skrevet ned noen Skriftsteder her som jeg ønsker å referere til, og noen notater. Og jeg ønsker å lese fra tre steder fra Bibelen, og jeg vil gi dem til dere, først. Jeg vil lese i Judas 5 og 6. Judas er bare én Bok, vet dere. Og så vil jeg lese Andre Peter det 2. kapitlet, 4 og 5. Så ønsker jeg å lese Første Peter, 3:18 til 20.

²⁵ Og emnet mitt denne morgenen, om Herren vil, er: *Sjeler som er i fangenskap nå*. Hm-hmh. *Sjeler som er i fangenskap nå*, innelåst, evig fordømt. Aldri, er det noen mulighet for å bli frelst, ser dere, sjeler som er blitt sperret inne nå.

²⁶ La oss nå lese over i Judas' Brev, først. Jeg tror jeg har notert ned her for det første stedet, i Judas; og så over i Andre Peter, og så—så over i Første Peter. Nå, Judas, jeg ønsker å lese alt sammen; men bare for å spare tid, fordi den er halv elleve allerede, vil jeg begynne med det 5. verset. Nå, Judas var en bror, fosterbror, av Jesus Kristus, som vi alle vet. Skjønner? Han var Josefs sønn.

Jeg vil derfor minne dere om dette, selv om dere en gang har fått vite om dette, at da Herren, hadde frelst folket ut av landet Egypt, utslettet Han etterpå dem som ikke trodde.

27 Frelste dem, først, førte dem ut av Egypt, og måtte så ødelegge dem fordi de ikke fortsatte med sitt budskap, ser dere.

Og englene som ikke tok vare på sin første myndighet, men forlot sin egen bolig, dem har han bundet i evige forandring un- . . . lenker under mørket til dommen på den store dag.

28 Engler som en gang holdt til i Himmelen, og holdt ikke fast ved sin stilling og tilstanden de var i, falt fra, og er nå i mørkets Evige lenker, mørkets evigvarende lenker, oppbevart i denne tilstanden inntil Dommen på den store Dag da de vil bli dømt med resten av de vantro.

29 Nå i Andre Peter, det 2. kapitlet, begynner med det 4. verset, som kun er ett brev eller to bak det, ser dere.

For Gud sparte ikke de engler som hadde syndet, men kastet dem ned i avgrunnen, og overga dem til mørkets lenker, for at de skulle være i forvaring til dommen.

Og sparte ikke den gamle verden, men frelste Noah, og åtte personer, rettferdighetens forkynner, og lot vannflommen komme over de ugudeliges verden.

30 Sparte ikke Englene; satte dem i mørkets lenker, og fordømte hele verden ved ødeleggelsen, fra—fra Noah.

31 Nå i Første Peter, det 1. kapitlet og det . . . Første Peter, det 3. kapitlet, og begynner med det 18. verset, vi leser igjen. Nå, lytt nøye nå.

For også Kristus led én gang for synder, den rettferdige for de urettferdige, for at han skulle føre oss fram til Gud, han som led døden i kjødet, men ble gjort levende i Ånden: . . . led døden i kjødet, men ble gjort levende i Ånden.

I den gikk han også bort og forkynte for åndene som var i forvaring; han forkynte for disse menneskene i fangenskap;

de som noen ganger var ulydige, den gang da Guds langmodighet ventet i Noahs dager, mens arken ble bygd, der noen få, det vil si, åtte sjeler ble frelst ved vann.

. . . det som også nå frelser oss i sitt motbilde, dåpen (den er ikke en avleggelse av kjødets urenheter, men en god samvittighets pakt med Gud,) ved Jesu Kristi oppstandelse,

Han som fór opp til himmelen, og er ved Guds høyre hånd; hvor engler og myndigheter og makter er ham underlagt.

La oss be igjen.

³² Nå, Himmelske Far, slik en—en rekke av Skriftsteder her, tre vitner, tre steder i Skriften som gir vitnesbyrd. Og Du har sagt i Ditt Ord, at, “På to eller tre vitners ord, skal enhver sak stå fast.” Nå ber jeg Deg, O Gud, at Du må komme til folket og tolke dette Ordet, dette Budskapet, i lyset det skal være i, så enhver mann, kvinne, gutt, eller jente, kan forstå med den fatteevnen som Du har bestemt dem til å forstå med, og vet nå at disse tre vitnene vitner om Sannheten.

³³ Og jeg ber at Du må sende den Hellige Ånd over oss nå. Og vi vil se mot Ham Som er vår Konge, i vår midte denne morgenen, Herren Jesus Kristus; hvor vi er løftet opp nå ved tro, sittende på disse Himmelske stedene i Ham. Vi venter på Hans Budskap. Tal det gjennom oss, Herre, hør det gjennom oss, idet vi ber Deg om å omskjære leppene som taler og ørene som hører, så det kan bli til heder og ære for Ham Som er Skriften. For vi ber om det i Hans Navn. Amen.

³⁴ Nå, husk møtene i kveld, et helbredelsesmøte. Jeg tror ikke det vil bli nødvendig å dele ut bønnekort, så vi bare ber for de syke. Jeg har noe som jeg ønsker å fortelle dere, og jeg—jeg håper at det bare vil føre forsamlingen til et punkt der det bare vil skje alle slags helbredelser. Jeg vet det vil skje hvis vi bare vil tro det på den måten.

³⁵ Nå dette, sjeler nå i fangenskap, sjeler som nå er i fangenskap!

³⁶ Nå, sjelen til et menneske er ikke kroppen til et menneske, det er sjelen. Skjønner? Og sjelen er noe som er åndens natur. Og så når menneskenaturen... Da han sa, “Vi er døde,” Skriften forteller oss klart at, “vi er døde, og våre liv er skjult i Gud ved Kristus, forseglet der ved den Hellige Ånd.” Nå, det var ikke at kroppen din døde; det var ikke ånden din som døde. Det var din ånds natur som døde; ser dere, naturen, som er sjelen. Din sjels natur er—er Gud, hvis du er født på ny. Hvis den ikke er det, er den av verden. Alt som har en begynnelse må ende, så den eneste måten du kan ha Evig Liv på er å ha et Liv som aldri begynte. Og så begynte livet ditt da du ble født, da Gud pustet livsånden inn i dine nesebor og du ble en levende sjel, da begynte du da. Men da du... .

³⁷ Den naturen som var i deg, av natur var du av verden, fremmed for Gud, du var faktisk et dyr. Det er helt riktig. Alle vet at vi er pattedyr. Hvor mange vet det? Vi, vi er pattedyr, vi er varmlodige dyr, men det er hva vi er ved vår jordiske skapelse. Men, ser dere, det som gjorde oss annerledes fra andre pattedyr, var at—at Gud la en sjel i oss. Skjønner? Nå, andre pattedyr

trenger ikke ha på seg klær. Ingen andre pattedyr må ha på seg klær for å skjule sin skam, utenom oss. Vi er de eneste som må det, fordi vi har en sjel. Men, ser dere, Gud visste, i begynnelsen, hvordan et menneske kom til å være. Og Han skapte jorden, og brakte frem alle slags dyr, fra de aller laveste til de høyeste; og det høyeste dyret som kom frem, var mennesket.

³⁸ Og så, først, ble mannen skapt, han var en ånds-mann, i Guds bilde.

³⁹ Hvilket, "Gud er en Ånd," Johannes 4. Nå, "Han er en—en Ånd. Og de som tilber Ham, tilber Ham i Ånd og i Sannhet. Og Ditt Ord er Sannheten." Nå, vi tilber Ham i Ånd og Sannhet. Han er et—et Åndsvesen.

⁴⁰ Da var det ingen mann som kunne dyrke jorden, og da skapte Gud mannen ut av jordens støv.

⁴¹ Så tok Han fra hans side, et biprodukt, et ribben; og, fra det, atskilte denne mannen som hadde en tosidig natur, som var både feminin og maskulin. Og Han tok den feminine ut, for den var kjærlighet, og Han plasserte den inn i en person som kaltes Eva, som Adam kalte Eva, som var hans kone. Der var hans kjærlighet, naturlig, fileo-kjærlighet, holdt seg til sin kone. Det er slik en mann skulle være i dag, og hun tilbake til sin ektemann. Mannen, det maskuline; kvinnen, det feminine.

⁴² Og så, ser dere, etter at Han hadde skapt mannen i Sitt Eget bilde, "skapte Han dem, mann og kvinne," for det fantes ingen mann til å dyrke jorden. Og Han satte ham i jordens støv, og derfor ble han...han var den mannen. Denne menneske-mannen var pattedyr, ser dere, han var dyr; men Han la denne Guds Ånd, et liv, ned i ham, og skapte ham på det grunnlaget at han kunne ta et valg. Og så da denne mannen. . .

⁴³ Nå vi tror vi er noe. Bare husk, hva er vi? En haug med jord. Det er alt. "Og fordi du er støv, skal du vende tilbake til støv." Så når du ser denne mannen gående nedover gaten, som tror han er noe, vet dere, og har litt utdanning og slikt; husk, det er en haug med støv fra Indiana. Det er alt. Og den kvinnen som er kledd i shorts, og røker sigaretter og holder på nedover gaten, vrikker som hun eide hele landet, det er en haug med støv fra Indiana, og det er slik det vil vende tilbake. Så du er ikke veldig mye til å begynne med, ser dere. Så det, det er riktig, det er hva du er.

⁴⁴ Men, den sjelen som er der inne, ser dere, den sjelen er det Gud arbeider med, ser dere. Hvis Han bare kan få den naturen, den ånden, til å samstemme med Ham, så dør den naturen, naturen og kjærligheten til verden dør, og tingene av verden er døde. Skjønner? Fordi, "Om dere elsker verden, eller tingene av verden, er ikke kjærligheten til Gud i dere." Skjønner? Og et menneske må bli født på ny. Så, denne naturen må dø, og Guds natur kommer og lever i deg. Og Gud er det eneste som finnes som aldri begynte eller aldri kan ende.

⁴⁵ Så, derfor, har Han inngått partnerskap, ser dere, og tatt denne mannen, jordisk, og denne Evige Ånd, og satt det sammen. Fordi, Gud reflekterte Seg Selv tilbake ved det, at Han ble en Mann da Han ble Kristus Jesus, og Han var Gud, ser dere. Gud var i Kristus; som, ser dere, bodde i Ham, og forlikte verden med Seg Selv. Og, gjennom den fullkomne Mannen, blir hver enkelt av oss ufullkomne som tror på Gud og har tatt imot Det, Hans fullkommenhet.

⁴⁶ Og Han lot aldri Hans legeme se forråtnelse, heller ikke forlot Han Hans sjel i helvete, men reiste Ham opp på den tredje dag, og Han er levende for evig. Og vi vil få et legeme likt Hans Eget herlige legeme.

⁴⁷ Det er derfor vi blir døpt til Hans Navn, så vi kan komme frem i Hans Navn, i Hans død, i Hans oppstandelse, så vi oppstår igjen, og vitner for verden at vi har nytt Liv, at det gamle mennesket er dødt. Vi begravde den første naturen. Skjønner? Den første naturen er borte, og nå er vi Hans natur. Han lever i oss, og vi gjør ikke vår egen vilje. Vi gjør Hans vilje. Vi tenker ikke våre egne tanker. Sinnet, sinnet er det som tenker. Sinnet som var i Kristus Jesus er i enhver troende. Ser dere, der—der er sjelen, og det er den vi snakker om. Nå, det er den delen jeg tenker på nå, at den er inni oss, sjelen.

⁴⁸ Nå, hvis vi legger merke til, i dette, er det mange ting som skjer noen ganger, og vi undrer på hvorfor de skjer, og vi spør oss selv, og vi spør andre. Men til slutt, etter en stund, finner vi ut at hvis vi er kristne, virkes alt ut helt riktig, på en eller annen måte. Dere har sett det. Alle kristne ser det. Vi undrer på hvorfor vi gjorde det.

⁴⁹ Jeg undret meg en gang, da jeg første gang leste Bibelen, "Hvorfor lot Gud Abraham, den store mannen, få stå der og si at Sarah ikke var hans kone?" Og hvordan Han lot ham stå der og lyve om det, og tingene som han gjorde, og så hvordan Han kunne la Abraham forlate det lovede land som Han hadde sagt at han ikke skulle forlate. En hvilken som helst jøde som forlater det lovede land er frafallen, for Gud ga det til dem og lovet at de skulle bo der, ser dere, og de forlot det. Så han dro ned til Gerar. Men hvis det ikke hadde vært for det. . .

⁵⁰ Og så ble Abimelek, kongen der nede i Filisterlandet, forelsket i Sarah og skulle gifte seg med henne, og var en god mann, en rettferdig mann. Og etter han sannsynligvis. . . Dette høres latterlig ut, men for å gjøre det så virkelig for dere. Etter at han hadde tatt kveldsbadet sitt og tatt på seg pyjamasen sin, og sagt bønnene sine og gått til sengs, kom Herren til syne for ham og sa, "Du er så godt som en død mann," og mannen hadde ikke gjort noen ting. Skjønner? Han var absolutt bedratt, av både Abraham og Sarah. Det er riktig. Han sa, "Du

har en annen manns hustru, ser dere. Og Jeg—Jeg vil ikke høre dine bønner, uansett hvor mye du ber. Du er så godt som død. Men den mannen er Min profet.” Skjønner?

⁵¹ Ser dere, det er vanskelig å forstå det, ser dere. Men hvis det ikke var det, ville vi ikke vite hva nåde var.

⁵² Hvorfor gikk han hen og giftet seg med Hagar, etter at han fikk en så nydelig kone som Sarah? Og han ønsket ikke å gjøre det, ser dere, men Sarah oppfordret ham. Og så sa Herren til ham, “Du skal høre på hva Sarah sa til deg.” Hvorfor? Det måtte være en Ismael, “for at trelkvinnen og hennes barn ikke skulle arve sammen med den frie kvinnen og hennes barn.” Ser dere hva jeg mener?

⁵³ Alle disse tingene er bilder. Hvorfor måtte profeten gifte seg med en prostituert og få . . . med disse barna, få to barn med henne? Som et tegn. Hvorfor lå en på sin høyre side i tre hundre og førti dager, og lå deretter så mange dager på den andre siden på den måten? Som et tegn. En tok av seg klærne og gikk foran Israel. Og, nå, alle disse tingene, det var bilder og antydninger, ser dere; og vi må ha disse tingene, for å fylle inn.

⁵⁴ Og, mange ganger, skjer ting med oss som vi undrer på hvorfor det skjer. Det er Gud som forutvarsler oss om noe.

⁵⁵ Nå, som liten gutt, og dere kjenner livshistorien min, jeg—jeg trodde alltid, helt fra jeg kan huske . . . En av de første tingene jeg husker . . . Nå dette, nå, du kan ha fortalt meg noe i går, og jeg kan ha glemt det i dag. Men det er noen ting, tilbake, som skjedde i våre yngre dager, mange av oss er på den måten, som vi alltid husker. Og dette høres nesten latterlig ut å si dette, men jeg husker da jeg krabbet, med en lang kjole på meg. Små babyer, nå noen av dere på min alder kan huske at babyer pleide å ha på seg skikkelig lange kjoler. Og jeg husker at jeg krabbet, og børstet ned snø fra føttene til onkelen min og spiste det, da han kom inn og stod ved peisen.

⁵⁶ Og så det neste jeg husker som fant sted i livet mitt, var en visjon, den første jeg noen gang hadde hatt, og fortalte meg at jeg ville bo en stor del av livet mitt nær en by som het New Albany. Og jeg var en liten fjell-baby der oppe, det var ikke engang en lege der da jeg ble født. Og—og jeg—jeg . . . Du vet, de . . . Jeg har bodd her rundt femti år, akkurat her; en visjon.

⁵⁷ Og så hvordan jeg alltid har visst at Gud fantes et sted, og som en liten gutt talte Han til meg, “om aldri å røke, eller drikke, eller tilskitne mitt legeme,” det er å fly umoralsk med kvinner og slikt. Jeg hadde alltid hatt en frykt for det, og var en ung mann.

⁵⁸ Og så var jeg ute og jaktet en gang, som ser ut til å være min andre natur, å elske å jakte. Og jeg var ute og jaktet med en gutt, Jim Poole, en herlig gutt. Jeg tror sønnen hans kommer til menigheten her, lille Jim, og en fin familie av mennesker.

Jeg kjenner Pooles-familien. Jimmy og jeg sov sammen og bodde sammen fra vi var små gutter på skolen. Vi var omtrent seks måneder fra hverandre, i alder. Og Jimmy lot geværet sitt gå av, og det skjøt meg gjennom begge beina, helt nær meg, med et haglegevær. Jeg ble fraktet til sykehuset, og, der, lå jeg døende, ingen penicillin eller noe på den tiden. Og, nå, de hadde et gummilaken under meg, og jeg vet den natten. . . De skulle operere neste morgen.

⁵⁹ De bare tok og rensset opp i såret, og store kjøttstykker hovnet opp, og de tok sakser og skar det vekk, og jeg måtte holde i hendene til en mann. Og de hadde Frankie Eich, han tok selvmord helt nylig, og de måtte holde, tvinge hendene mine løs fra håndleddene hans, da—da de var verdige. Jeg skrek og gråt, og holdt fast på den måten, og de skar den delen av beinet bort. Jeg var fjorten år gammel, bare en gutt.

⁶⁰ Og den kvelden prøvde jeg å sove, og de. . .Jeg våknet opp, noe skvulpet. Og her var blod, nesten en halv gallon, antar jeg, som hadde kommet fra blodårene. Og de hadde. . . de hadde tatt røntgenbilde, og de sa at skuddet satt veldig nære pulsåren, på begge sider, at bare en liten rift ville kutte den rett i to, og jeg ville begynne å blø. “Vel,” tenkte jeg, “dette er slutten på meg.” Og jeg la hendene mine ned slik som *dette* og løftet den opp, og blodet rant ned fra hendene mine, det var mitt eget blod jeg lå i. Jeg ringte, ringte på klokken. Sykepleieren kom, og hun bare tørket det opp med håndkle for det var ikke noe de kunne gjøre.

⁶¹ Og neste morgen, i den avkreftede tilstanden, de ga ikke blodoverføringer på den tiden, vet dere, så de—de opererte meg. Og de ga meg eter. Og da jeg. . .Den gamle eteren, antar jeg dere husker, det var det gamle bedøvelsesmiddelet. Og under eteren, da jeg kom ut, jeg kom ut av eteren etter åtte timer. De måtte gi meg så mye, de trodde jeg ikke kunne, jeg ikke ville våkne opp. De klarte ikke vekke meg.

⁶² Jeg husker at fru Roeder stod ved siden av meg, der ute på sykehuset. Jeg vil aldri glemme den kvinnen. Uansett hva som skjer, kunne jeg aldri glemme henne. Hun var bare en ung kvinne da. Mannen hennes var avdelingssjef her nede på bilverkstedet. Og jeg—jeg husker at hun stod ved siden av meg, hun og fru Stewart. Og det var de som faktisk betalte sykehusregningen min. Jeg. . .Vi hadde ikke engang mat til å spise, hjemme, så hvordan kunne vi betale en sykehusregning, på hundrevis av dollar? Men, gjennom kirkeforeningen sin og Ku Klux Klan, betalte hun sykehusregningen for meg, Masons. Jeg kan aldri glemme dem. Skjønner? Uansett hva de gjør, eller hva, kan jeg fortsatt. . .det er noe, og det forblir med meg, ser dere, hva de gjorde for meg. Og de betalte regningen til doktor Reeder. Han lever fortsatt, bor her i Port Fulton, kunne fortelle historien.

63 Da jeg kom ut fra eteren, var det noe som skjedde med meg der. Jeg har alltid trodd at det var en visjon. For jeg var så svak, og jeg. . . De trodde jeg var døende. Hun gråt. Da jeg åpnet øynene mine, kunne se, kunne jeg høre henne snakke, og så sovnet jeg igjen, og våknet opp, to eller tre ganger. Og så fikk jeg en visjon da. Og så fikk jeg. . .

64 Omkring syv måneder senere, måtte jeg få fjernet hagl-biter og oljete jaktklær fra beina mine; legen fikk ikke tak i det. Og så fikk jeg blodforgiftning, begge beina hadde hovnet opp og fordoblet seg under meg, og de ville fjerne begge beina ved hoftene mine. Og jeg bare. . . Jeg sa, “Nei, bare kom høyere og ta det bort *her* oppe.” Jeg kunne bare ikke ustå det, ser dere. Og så til slutt, utførte doktor Reeder og doktor Pirtle, fra Louisville, operasjonen, og skar der nede og tok det ut; og i dag har jeg fantastiske bein, ved Guds nåde.

Men under den—den siste visjonen som jeg hadde. . .

65 Den første visjonen, da jeg kom til meg selv, og så gikk jeg inn i denne transen. Og jeg trodde jeg var i helvete, like så tydelig. . .

66 [En broder i forsamlingen sier, “Unnskyld meg, sir.”—Red.] Hm-hmh. [“Det er en kvinne her borte som har besvimt, rett der.”] Ja vel, noen legg hendene på henne, og hun. . . sannsynligvis la henne få luft. Nå hvem enn som står der, legg hendene dine på henne.

La oss be.

67 Kjære Herre Jesus, må vår søster som er syk denne morgenen, og hun har besvimt i rommet, må Din nåde og styrke og kraft. . . det er blitt lagt hender på henne nå, som representerer Deg. Og Skriften har sagt, “Disse tegn skal følge dem som tror. Om de legger hendene på de syke, skal de bli helbredet.” Og må vår søster komme ut av denne sykdommen nå, og bli frisk til Guds ære. I Jesu Kristi Navn ber vi om det, og overgir henne til Deg. Amen.

68 La henne nå få luft. Det er—det er fryktelig innestengt. Jeg kan føle det her, veldig, veldig ille. Det er bare en kraftløs følelse, her på plattformen. Jeg følte det, fire eller fem ganger her. Hvis det er. . . så snart som hun begynner å føle seg litt bedre, ja, få henne dit hvor hun kan få luft. Det er godt. Hm-hmh. Ser dere, det er bare så forferdelig innestengt, vet dere. Mennesker skaper, hver enkelt av oss, en stor omkrets av bare sykdom. Hvis dere har, noen har litt vann der, eller noe til å helle på søsteren. Hun vil—hun vil, helt i orden nå. Skjøner? Ja vel. [En broder i forsamlingen sier, “La oss likevel åpne dørene, broder Branham.”—Red.] Ja, kanskje om dere kunne åpne opp dørene, kanskje, eller bare slippe inn litt luft, så mye som mulig, på en eller annen måte, ser dere.

69 Nå på dette tidspunktet, som jeg hadde denne visjonen, og trodde at jeg—jeg hadde gått over fra dette livet inn til pinen.

70 Og syv måneder senere, her på Clark County Memorial sykehus, hadde jeg den andre operasjonen. Og på det tidspunktet, da jeg var ferdig, trodde jeg at jeg stod ute i Vesten. Jeg fikk en ny visjon. Og det var et stort gyllent kors på himmelen, og Herrens Herlighet strømmet ut fra korset. Og jeg stod med hendene mine ut slik som *dette*, og Herligheten strømmet inn i brystet mitt. Og jeg... Visjonen forlot meg. Faren min satt der og så på meg, da visjonen kom.

71 Jeg har alltid følt, dere... Alle mennesker som har kjent meg alle disse årene, vet at jeg alltid har ønsket å dra vestover. Dere vet hvordan det er. Det har alltid vært noe med Vesten. Men fordi en astronom fortalte meg en gang, det samme, at jeg skulle dra vestover... Stjernene, når de krysser sine sykluser og så videre, jeg ble født under det tegnet, og jeg ville aldri bli en suksess østover; jeg måtte dra vestover. Og i fjor ga jeg meg i vei vestover, for å oppfylle det som har vært mitt ønske en livstid, ser dere, å—å gjøre det.

72 Hvorfor jeg er der? Det er det mest latterlige. Sitter der ute i ørkenen, og betaler hundre og ti dollar i måneden, husleie, og her er et hus som ligger her oppe, en forkynnerbolig, møblert for meg, ser dere. Men det er å følge Herren, ser dere, det—det er alt jeg kan gjøre. Og dere kjenner til visjonene og hva som har funnet sted der ute. Nå—nå med dette ønsker jeg å si til... .

73 Nå om vår søster føler seg litt svak, broder Roy, og hun vil... ønsker å få henne ut et sted og plassere henne i et rom her borte, der hun får mer luft eller noe, og det er fullstendig i orden, fordi, jeg føler at hun vil bli helt frisk nå, ser dere. Det er greit. Hun er bare kraftløs, uvel. Og derfor sier jeg—jeg dere, hvis hun... hvis dere ønsker å bringe henne bort hit der luften... skyv opp disse vinduene, broder Roy, og hvis søsteren ønsker å komme bort, er det—det fint. Ser dere, hvis hun ønsker å—å komme bort hit, vel, bare ikke vær redd for det.

74 Jeg ønsker å legge hendene på henne når hun går forbi her. Må dere alle unnskyldte meg bare et øyeblikk. Og Gud tilgi meg for... Det, det er riktig, broder.

75 Himmelske Far, denne Din datter her sitter denne morgenen her, og hun kom for å høre Budskapet, og ble... Satan prøver å snyte henne for det, men han kan ikke gjøre det. Han kan ikke gjøre det. "Satan kan ikke, i Jesu Kristi Navn."

Ja vel. Vel, den døren, jeg tror om noen få...? ...brødre, så kan luften komme gjennom her, til dere.

76 Åh, du snakker om innestengt, dere burde gå inn på noen av disse stedene i utlandet der de bare er presset sammen med hverandre, med spedalskhet og kreft. Og, åh, du store, du får

nesten ikke trukket pusten, vet dere, i slike omstendigheter. Ligger i de kjempestore bygningene, helt forurenset av—av sykdommer. Og dere vet hva spedalskhet er. Der, ligger der uten ører, og halvparten av ansiktene sine oppspist, og ingen armer, og små tapper til føtter, og slike ting, ligger, presset sammen ved siden av hverandre. Og mange av dem dør der og da, liggende der ute, av å ha blitt presset sammen ved siden av hverandre, for å prøve å komme inn et sted, vet dere, for å høre Budskapet.

⁷⁷ Og nå—nå i dette, forteller jeg dere hva som skjedde. I visjonen som jeg hadde, jeg vil gå tilbake, for jeg brakte det, de to visjonene inn, for å forklare dere om en av dem. Jeg skulle være ute i Vesten. Jeg har alltid lengtet etter det.

⁷⁸ Og nå, hensikten med Budskapet denne morgenen er å informere menigheten, om alt som Han vil la meg informere menigheten om, så langt jeg vet, inntil . . . idet jeg går fremover. Og dette slo meg, så jeg ønsket å informere menigheten. Nå, dette er til dette tabernaklet alene, ser dere, her. Nå, og i denne visjonen, den første, her er det som skjedde.

⁷⁹ Etter at visjonen kom til meg, og jeg var veldig svak, og jeg hadde mistet alt det blodet, og gikk . . . Jeg trodde jeg sank ned i en endeløs Evighet. Mange av dere har hørt meg fortelle dette før, og—og sank ned i en endeløs Evighet. Først, gikk jeg gjennom noe skylignende, og så gjennom mørke, og sank videre nedover, nedover, nedover. Og før jeg visste ordet av det, kom jeg inn i de fortaptes regioner, og der inne skrek jeg—jeg. Og jeg kikket, og der, bare alt, det hadde ikke noe fundament. Jeg kunne aldri stoppe å falle. I Evighet, så det ut til, skulle jeg falle. Det var ingen stopp, noe sted.

⁸⁰ Og så hvilken forskjell det var fra den visjonen jeg hadde her, for ikke lenge siden, om å være i Herligheten med folket, kontrasten! Men i denne, mens jeg falt, ropte jeg til slutt, jeg—jeg ropte etter pappaen min. Selvfølgelig, da jeg bare var en guttunge, var det dét jeg ville gjøre. Jeg skrek etter pappaen min, og pappaen min var ikke der. Og jeg skrek etter moren min, “Noen grip tak i meg!” Det var ingen mor der. Jeg bare forsvant. Og jeg skrek så til Gud. Det var ingen Gud der. Det var ingenting der.

⁸¹ Og etter en stund hørte jeg den mest sorgmodigste lyden jeg noen gang har hørt, og det var den grusomste følelsen. Det er ingen måte . . . Selv en bokstavelig brennende ild ville være en fornøyelse sammenlignet med hva dette var. Nå disse visjonene har aldri vært feil. Og det var bare en av de mest skrekkeligste følelsene jeg noen gang har hatt, og hva gjorde . . .

⁸² Jeg hørte en lyd, hørtes ut som noe—noe—noe forpint. Og da det, jeg kikket, kom, og det var kvinner. Og de hadde grønne greier, kunne bare knapt se ansiktene deres, og de hadde grønne greier under øynene sine. Og øynene deres så

dratt tilbake ut, slik som kvinnene i dag sminker øynene sine, dratt tilbake slik som *det*, og bare deres øyne og ansikt. Og de sa, “Ooh, ooh, ooh, ooh!” Åh, du store!

⁸³ Jeg bare skrek ut, “O Gud, ha barmhjertighet med meg. Ha barmhjertighet, O Gud! Hvor er Du? Hvis Du bare vil la meg dra tilbake og leve, lover jeg Deg, å være en god gutt.” Nå, det var det eneste jeg kunne si. Nå, Gud vet, og på Dommens Dag, vil Han dømme meg for den uttalelsen. Det var det jeg sa, “Herre Gud, la meg dra tilbake, og jeg lover Deg at jeg vil være en god gutt.”

⁸⁴ Og da jeg ble skutt, hadde jeg fortalt løgner, jeg hadde gjort omtrent det meste som kunne gjøres, bare en ting som jeg sier. . . . Jeg kan like godt få det på det tørre når jeg er her akkurat nå. Og da jeg kikket ned og så at jeg var halvveis sprengt i to, nesten, sa jeg, “Gud, ha barmhjertighet med meg. Du vet jeg aldri har drevet hor.” Det var det eneste jeg kunne si til Gud. Jeg hadde aldri tatt imot Hans tilgivelse, og alle disse tingene. Jeg bare si, kunne si, “Jeg har aldri drevet hor.”

⁸⁵ Og så tok de meg ut der. Og så, i det, skrek jeg, “Gud, vær barmhjertig med meg. Jeg skal bli en god gutt, hvis Du bare vil la meg komme tilbake,” for jeg visste det var en Gud et sted. Og så hjelpe meg, de trette skapningene overalt, jeg hadde bare vært en nykommer. Og den mest heslige, skrekkelige, ugudelige følelsen i det. . . . Så ut som veldig store øyne, store øyenvipper utover slik som *det*, og dratt bakover som en katt, bakover slik som *dette*; og grønne greier, og som det hadde blitt angrepet av sykdom eller noe.

Og de—de sa, “Ooh, ooh, ooh!” Åh, for en følelse! Nå da jeg. . . .

⁸⁶ Så i løpet av et øyeblikk, hadde jeg kommet tilbake til det naturlige livet igjen. Den tingen har plaget meg. Jeg tenkte, “Åh, la det skje at jeg aldri må dra til et slikt sted; intet annet menneske noen gang må dra til et slikt sted.”

⁸⁷ Syv måneder senere, fikk jeg visjonen om at jeg stod i Vesten, og så gullkorset komme ned over meg. Og jeg—jeg visste at det var en region av de fordømte et sted.

⁸⁸ Nå, jeg har aldri lagt merke til det så mye før rundt fire uker siden. Kona. . . . Aldri tenkt på det på denne måten. Rundt fire uker siden, dro jeg og kona ned til Tucson, for å handle litt. Og mens vi satt. . . . Kona, vi gikk inn i etasjen under, og—og der var det en flokk med pyselignende gutter som hadde håret sitt tupéert, vet dere, slik kvinnene gjør, og—og luggen gredd nedover her foran, og disse veldig høye buksene på seg, en slags, bohemungdom antar jeg, eller hva enn dere kaller dem. Og de var der inne, og alle kikket på dem, og hodene deres var så høye, slik som kvinnene som har disse her “waterhead” frisyrene, vet dere. Og de var der nede.

⁸⁹ Og en ung kvinne kom forbi, og hun sa, “Hva synes du om det?”

⁹⁰ Jeg sa, “Da burde du skamme deg, hvis du kan tenke det.” Jeg sa, “Han har like så mye rett til å gjøre det som du gjør. Ingen av dere har rett.”

⁹¹ Så gikk jeg ovenpå, og jeg satte meg ned. Og da jeg gjorde det, det var en rulletrapp der, det var i J.C Penneys butikk, og rulletrappen brakte menneskene opp. Vel, jeg ble virkelig kvalm, da jeg så de kvinnene som kom opp der; unge, gamle, og likegyldige, rynkete, unge, og alle slag, med bitte små shorts på seg; deres uanstendige kropp, og de sexy kledde kvinnene, med de veldig store hodene som det, og her kom de. Og én kom rett av rulletrappen, kom bare rett opp på den måten, der jeg satt bak i en stol, satt der med hodet mitt bøyd.

⁹² Og jeg snudde meg og kikket. Og en av dem som kom oppover trappene sa, “Ooh,” spansktalende, til en annen kvinne. Hun var en hvit kvinne som snakket med den spanske kvinnen. Og da jeg kikket, [Broder Branham knipser med fingeren—Red.] ble jeg med ett forandret. Der, jeg hadde sett det før. Hennes øyne, dere vet hvordan kvinnene gjør nå, sminker øynene sine, helt nylig, som katt, dere vet legger det oppover slik som *dette*, og har på seg katte-briller og alt, vet dere, med øyne oppover slik som *dette*, og det grønne greiene under øynene sine. Der var den tingen som jeg hadde sett da jeg var et barn. Der var kvinnen helt nøyaktig. Og jeg ble helt nummen over det hele, og begynte å se meg rundt, og der var de menneskene som mumlet, vet dere, holdt på om prisene og ting i bygningen. Og jeg bare . . .

⁹³ Så ut til at jeg bare ble forandret et øyeblikk. Og jeg kikket, og jeg tenkte, “Det var det jeg så i helvete.” Der var de, det fordervede. Jeg tenkte at det var fordi de var i helvete at de var på den måten, noe grønnaktig-blått under øynene deres. Og her var disse kvinnene sminket med grønnaktig-blått, akkurat slik den visjonen viste for rundt førti år siden.

⁹⁴ Ser dere, rundt førti år siden, er hva det har vært. Jeg er femti-fire; jeg var fjorten. Så rundt førti år siden, jeg . . . Og det er det—det . . . Det er nummeret, i hvert fall, for dommen, ser dere. Nå det var . . .

⁹⁵ Jeg hadde sett det og jeg kunne ikke engang snakke med min kone da hun kom. Hun var der borte og prøvde å få tak i noe til Sarah og ungene, en—en slags kjole eller noe til skolen, og jeg—jeg kunne ikke engang . . . Jeg kunne ikke engang snakke med henne. Hun sa, “Bill, hva er i veien med deg?”

Jeg sa, “Kjære, jeg er som . . . Jeg er nesten en død mann.”

Og hun sa, “Hva er i veien? Er du syk?”

Jeg sa, “Nei. Noe skjedde nettopp.”

⁹⁶ Nå hun vet ikke. Hun venter på at dette lydbåndet skal komme tilbake. Jeg har aldri sagt det til noen. Og jeg tenkte jeg ville vente, som jeg lovet, gi det til menigheten først. Skjønner? Gi det til menigheten. Det var mitt løfte. Og dere vil forstå, etter i kveld, grunnen til at jeg prøver å holde mitt løfte. Skjønner?

⁹⁷ Jeg tenkte da, idet jeg la merke til de syke øynene på de kvinnene. Det var de spanske, de franske, og indianske, og hvite, og alle sammen, men de veldig store hodene, vet dere, børstet opp, med de kammene, slik de kjemmer det tilbake, veldig stort, og kommer så ut. Dere vet, dere vet hvordan de gjør det, ordner det, fester det inn slik de gjør det. Og så de syke øynene, og øynene med sminken, de trekkes tilbake som katteøyne. Og de snakket, og der var jeg igjen, mens jeg stod der i J.C. Penneys butikk, tilbake i helvete igjen.

⁹⁸ Jeg—jeg—jeg ble så redd. Jeg tenkte, “Herre, jeg har jo ikke dødd, og Du har latt meg komme til dette stedet tross alt.”

⁹⁹ Og der var de, gjorde . . . bare rundt slik som det, likt i visjonen, du kunne bare knapt høre det med ørene dine, vet dere. Bare mumlingen og bråket, av mennesker, og de kvinnene som kom oppover rulletrappen og gikk rundt der, og den, “Ooh, ooh!” Der var de grønne, rare øynene, og sorgmodige.

¹⁰⁰ Og kona mi kom bort. Og jeg sa, “Bare la meg være alene et øyeblikk, kjære.” Jeg sa, “Hvis du ikke har noe imot det, vil jeg—jeg—jeg dra hjem.”

Og hun sa, “Er du syk?”

¹⁰¹ Jeg sa, “Nei, bare sett i gang, kjære, hvis du har noe å handle.”

Hun sa, “Nei, jeg er ferdig.”

¹⁰² Og jeg sa, “La meg ta deg i armen.” Ser dere? Og jeg gikk ut.

Hun sa, “Hva er i veien?”

Jeg sa, “Meda, jeg—jeg—jeg . . . Noe skjedde der oppe.”

¹⁰³ Og mens jeg var under det, tenkte jeg dette, “Hvilken tid lever vi i? Kunne dette være det Tredje Rykk?” Nå har jeg noen notater her.

¹⁰⁴ Jesus. Vi finner ut at, Jesus, i Hans tjeneste, etter at Han hadde forkynt til folket. Nå skal vi være virkelig Skriftsmessige på dette. Etter at Jesus hadde fullført Sin tjeneste, og Hans tjeneste ble forkastet av folket. Nå må dere lese mellom linjene, trekke deres egen slutning. Husk hva jeg fortalte dere i begynnelsen. Etter at Han hadde forkynt . . .

¹⁰⁵ Han kom som en lovet En for den tiden. Vi vet det alle sammen. Skriftene identifiserte Jesus Kristus som Messias. Det er riktig. Grundig, fast, stadfestet av Gud og Hans Ord, at Han var Messias. Det er ingen tvil. Hvis noen betviler det, hvis

du gjør det, så burde du komme til alteret, at, "Han ikke var Messias." Han var tydelig identifisert som Messias. Men etter at Han tydelig . . . Gud identifiserte Ham.

¹⁰⁶ Som Peter sa på Pinsefestens Dag, da han talte til Sanhedrin der, på den fjerde . . . rundt fire dager senere. Han sa, "Jesus fra Nasaret, en Mann utpekt av Gud iblant dere ved tegn og under, som Gud gjorde ved Ham i deres midte, som vi alle har vært vitne til. Skjønner? Dere har tatt, og ved lovløses hender, og har korsfestet Livets Fyrste; som Gud har oppreist, og vist frem disse tingene som dere ser." Skjønner? Kristus levde videre. Selvfølgelig, lever fortsatt i dag.

¹⁰⁷ Nå etter at Jesus klart hadde kommet, og identifisert Seg Sely; Gud identifiserte Ham, og Han profeterte. Og tiden etter Hans profeti, skjønt Skriftsmessig identifisert, forkastet folket Ham. Det er riktig. Og Han forkynte da etter at de hadde forkastet Ham her, for de som hadde en mulighet til å bli frelst. Husk, da Han forkynte, var det en mulighet for at hvem som helst kunne bli frelst. Vi vet ikke hvem de er. De er forutbestemt. Men Han forkynte kontinuerlig.

¹⁰⁸ Men tiden etter Hans forkynnelse, fortsatte Hans tjeneste videre, for den siste gruppen Han forkynte for var sjelene som var i helvete, som ikke kunne bli tilgitt. Jeg har tydelig lest det fra Bibelen her, fra Andre Peter. Skjønner? Han gikk og forkynte for sjelene som var i fangenskap, som er helvete, låst inne inntil Dommens Dag.

¹⁰⁹ For, ser dere, Dommen er ikke nå, og det er intet brennende helvete nå. Sier noen til deg, "Den fyren er i brennende helvete nå," er det feil. Skjønner? En dommer på denne jorden er rettferdig nok til aldri å dømme en mann før han er brakt for retten. Og Gud vil aldri kaste en mann inn i den—den brennende ildovnen før han først er dømt ved Guds Egne lover. Han forkastet nåden, så, ser dere, han må først ha en rettssak, og rettssaken er den Store Hvite Trones Domsstol. Men nå er han på et sted som kalles et fengsel.

¹¹⁰ Mens jeg så visjonen av begge stedene, og ved Guds nåde . . . Jeg sier dette ikke for å være vanhellig, og, om det er feil, må Gud tilgi meg. Jeg tror jeg har vært på begge stedene, ser dere, på begge stedene. Og jeg så de forløste, de velsignede; og jeg så de fortapte, og hvor de var. Og det er derfor jeg står som deres broder, i dag, for å advare dere om å flykte fra den nedadgående stien. Gå aldri på den veien. Og du har alt å leve for, den velsignede oppadgående veien, der de forløste er i glede og fred, og de kan ikke synde. De kan ikke—kan ikke være lei seg. De kan ikke. Der, der er ingenting; de er fullkomne. Sett begge stedene! Jeg vet det er en fryktelig uttalelse for en person å komme med, men, Gud er min Dommer, jeg tror alvorlig at jeg har sett begge stedene. Jeg—jeg tror det.

¹¹¹ Og, åh, må det være langt fra enhver person å noen gang tre inn i de fortaptes regioner! Hvis du stod med glødende ståltråd boret gjennom deg, pint på alle måter, ville det ikke være noe i forhold til djevelens pinsel som finnes på det stedet. Det er ingenting som kunne... Menneskesinnet kunne ikke, det menneskelige sinn kunne ikke begripe hva de fortaptes regioner er. Det er ingen måte å forklare det på. Og det er ingen måte å forklare hva de velsignedes regioner er på, det er så herlig. Det er så skrekkelig, og Dette er så—så herlig, det er fra det ene ytterpunktet til det andre. Så hvis noen hører meg... .

¹¹² Og jeg begynner å bli en gammel mann. Jeg vet ikke hvor mye lenger jeg har. Jeg blir snart femti-fem år gammel. Og jeg—jeg vet ikke, i følge naturen, har jeg kanskje ikke altfor mange år. Jeg vet ikke hvor dette lydbåndet vil gå. Men la alle høre, her og på lydbåndet, eller hvor enn det måtte gå. Gå aldri imot de fortaptes region. Du kan ikke forestille deg at helvete er så ille. Og hva enn du gjør, få aldri noen... glemme dette, at de velsignedes regioner... Jeg vil si dette, med Paulus, "Intet øye har sett, intet øre har hørt, heller ikke kunne det komme opp i noe menneskes hjerte, hva Gud har beredt for dem som elsker Ham." Så stopp, hvis du lytter til lydbåndet, slå av apparatet, og omvend deg hvis du ikke er frelst, og få det rett med Gud.

¹¹³ Jeg sier dette ut fra en førstehånds-opplevelse, som jeg tror i mitt hjerte. Og jeg sier, hvis disse, hvis visjonene har bedratt meg, må Gud være barmhjertig mot meg for å komme med en slik uttalelse. Men med oppriktigheten i mitt hjerte, da jeg vet at ikke én av de visjonene noen gang har slått feil, tror jeg at jeg har vært på begge stedene. La det være langt fra ethvert menneske å ta den veien nedover!

¹¹⁴ Nå, Jesus forkynte, etter at Han hadde fullført Sin tjeneste, for de sjelene som var ufrelselige, som aldri noen sinne kunne bli frelst. Nå Bibelen forteller oss det. "Han gikk og forkynte for sjelene som var i fangenskap, som ikke omvendte seg." Da nåden ble gitt dem, avviste de nåden, og nå venter de på Dommen. Åh, for en stund det må ha vært! Åh, jeg skulle ønske det var en måte å ryste verden på med det, for å la dem se hva virkeligheten er.

¹¹⁵ Og Jesus sa, Selv, "Slik som Faderen har sendt Meg, slik sender Jeg dere." Og slik som Faderen sendte Ham for å forkynde for de—de levende, til de som hadde håp, og presenterte så det samme Budskapet for de som ikke hadde noe håp, det virker passende, på dette tidspunktet, at det må bli gjort, for Kristi Ånd som lever i oss forandrer ikke Sin natur, eller forandrer ikke Guds system. Han må være den samme i enhver generasjon. Han må være den samme. Sa, "Slik som Faderen sendte Meg, slik sender Jeg dere."

¹¹⁶ Tjenestene må være like, i og med at Han sa... Jeg ser noen av dere skriver ned Skriftsteder. Johannes 14:12, "Den

som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.” Ser dere, “gjerningene,” å forkynne for de fortapte, helbrede de syke, og så til de som umulig noen gang kan bli frelst. Skjønner? Gjerningen gikk videre på akkurat samme måte. Så, dette har vært, (har dette vært?) må jeg få si det slik, tjenesten til Jesus Kristus reinkarnert i Hans Menighet i denne siste tid. Det er det mange av oss tror. Jeg tror med dere. Jeg tror dette. Hvis jeg ikke trodde det, ville jeg gjøre noe annet med det. Fordi, når alt kommer til alt, er det jeg som har nø. . . som har nød her. Og hvis Guds Ånd er i deg, har du nød for folket.

117 Det var et Skriftsted som alltid forvirret meg, hvordan Moses kunne fortelle Gud en bedre idé enn Gud hadde, inntil jeg fant ut at det var Kristi Ånd i Moses. Skjønner?

118 Gud sa, “Moses, atskill deg fra dem. Jeg vil ødelegge alt sammen, og begynne med deg.”

119 Han sa, “Herre!” Han kastet seg selv i bresjen, sa, “Ta meg. Stryk ut mitt navn.” Selv for disse menneskene som hadde gjort opprør, hans hjerte gikk ut til dem. Skjønner?

120 Og når en forkynner som har folket på sitt hjerte. . . Hvordan kunne jeg noen sinne føle meg rettferdiggjort for min. . . innfor Gud, og for meg selv, hvis jeg holdt noe tilbake for et folk som du elsker mer enn du elsker deg selv. Hvordan kunne en mann ta en person inn i menigheten ved håndhilsing, eller litt skvetting, eller en slags falsk dåp, eller noe, og la dem være under innflytelsen av en løgn og vite at Bibelen ligger der, og si han elsker personen?

121 Selv om jeg må tigge for livets opphold, hva enn det er, la meg være ærlig med Gud og folket, til å fortelle dem Sannheten. La meg aldri være en bedrager. Hvordan kan jeg bedra den jeg elsker? Selv om jeg må såre dem, elsker jeg dem likevel. Det er grunnen til at du riser barnet ditt, er fordi du elsker ham. Ikke fordi du ikke liker ham; fordi du elsker ham. Hvis han gjør feil, vil han bli drept hvis du ikke korrigerer ham.

122 Nå, slik har tjenesten vært. Slik den var, slik er den i dag. Den har blitt forkynt, og grundig stadfestet av Guds Ord, så det kan ikke være menneske, det må være Gud. Det må være det. Legg merke til, de samme åndelige tegnene som Jesus gjorde, har inntruffet på jorden igjen i de siste dager. Akkurat det samme åndelige tegnet som Han identifiserte Seg som Messias ved, har identifisert Ham i dag. Han er fortsatt Messias! De samme fysiske tegnene har kommet til syne på jorden, som kom til syne ved Han, det Han var. Samme Ildstøtte som Paulus så, den samme Ene, alt det har inntruffet på nytt med den samme naturen i seg, og gjør det samme.

123 Jesus hevdet at Han aldri gjorde noe før Faderen viste Ham. Og Faderen er den Hellige Ånd, vi innser det. Det er bare en tjeneste av Gud. Hvis det ikke er det, da hvem av dem

er Faren til Jesus Kristus? Jesus sa at Gud var Hans Far, og Bibelen sier at den Hellige Ånd var Hans Far. Nå, du kan ikke gjøre Ham til et utenomekteskapelig barn, så den Hellige Ånd er Gud, på samme måte var Jesus Gud. Så, Gud, Fader, Sønn, og Hellig Ånd er . . . Det er den . . . Det er tre tjenester av én Gud. Det er tre attributter, den samme Gud.

¹²⁴ Du er en del av Gud, og jeg er en del av Gud, ser dere; men jeg er ikke alt av Gud, og heller ikke er du alt av Gud. Skjønner? Skjønner? Det er Guds attributter i oss, som har fått barnekår hos Jesus Kristus. Hvilket, Gud Selv ble kjød, for å dø for oss.

¹²⁵ Nå, den Hellige Ånd viste Ham alltid ting som skulle komme, og Han tok aldri feil. Det var alltid fullkomment. Er det riktig? Han tok aldri æren Selv. Han ga æren til Gud. Han sa, "Sønnen kan ikke gjøre noe i Seg Selv uten at Han ser Faderen gjør det." Og Faderen, den Hellige Ånd, var Hans Far. Er det riktig? "Josef, du Davids sønn, frykt ikke for å ta Maria din hustru hjem til deg, for Det som er unnfanget i henne er av den Hellige Ånd," som var Hans Far. Og den Hellige Ånd viste Jesus ting som skulle komme, fortalte Ham ting som var.

¹²⁶ Og Han var Guds-Profeten. Fordi, Herrens Ord kommer bare til profeten; viste at Ordene kom, i mindre skala, profetene skrev det Herren fortalte dem. Men Han skrev ingenting, fordi Han var Ordet. Han var Ordet.

¹²⁷ Legg merke til, den samme Hellige Ånd som bodde i Ham, "Ennå en liten stund, og verden ser Meg ikke lenger; men dere skal se Meg, for Jeg vil være med dere, selv i dere, til verdens ende. Jeg vil komme til dere," sa Han. "Jeg," var Faderen som var i Ham, "som vil komme til dere." Og Han sa, "Når den Hellige Ånd er kommet over dere, vil Han åpenbare disse tingene som Jeg har lært dere, og vil vise dere de kommende ting." Der har dere det nå.

¹²⁸ Nå legger vi merke til, at slik som den Hellige Ånd virket i Menigheten da, således har den Hellige Ånd gjort nøyaktig de samme tingene i dag; kunngjort ved Ildstøtten, helt nøyaktig som i begynnelsen, den samme tingen. Og da han så dette komme over Jesus, kunngjorde Johannes det ved elven Jordan. Og har bevist alle ting, selv vitenskapelige bilder av det. Det kan ikke bestrides. Det var vitenskapelig. Det var fysisk. Det var ikke en mytisk tanke. Det var ikke psykologi. Som George J. Lacy sa, "Det mekaniske øyet i kameraet tar ikke psykologi. Lyset traff linsen."

¹²⁹ Og hva med dere, menighet, som rundt seks eller åtte måneder siden her, og stod her, og sa, "Det er SÅ SIER HERREN, at jeg skal reise til Tucson, Arizona. Det vil bli en eksplosjon, og syv Engler vil komme til syne." Husker dere? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Ikke engang . . . Gud gjorde det så virkelig at til og med *Look* magasinet tok bilder av det. Åndelig, forutså,

materialiserte seg nøyaktig likt, de syv Englene, som brakte frem avslutningen av alle Skriftstedene. For, alle mysteriene i hele Bibelen ligger i de Syv Segl. Vi vet at Det er Boken, Dets segl, som Det bringer i balanse. Det er mysteriet om hele Boken, som er lagt i de Syv Seglene, som Herren lot oss bringe.

¹³⁰ Og det er menn som sitter her, i dag, som var rett der til stede med meg da det skjedde. *Look* magasinet beviste det samme, at det—det faktisk skjedde. Fordi, Det var Gud som fortalte det. Det var Gud som står bak Sitt Ord, for å utføre Det når Han sier Han vil gjøre det. Derfor er det ikke en eller annen mann, kjødelig person som meg selv, som er iblant dere. Det er den Evige Gud.

¹³¹ Han bruker menn. Det er sant. Han gjør ingenting utenom det Han gjør ved menn. Vi innser det. Han, det er Hans—det er Hans agent. Det var det Han valgte. Hvorfor, vet jeg ikke. Han kunne ha fått solen til å forkynne Evangeliet. Han kunne fått vinden til å forkynne Evangeliet. Han kunne fått vinden til å gjøre ting, men Han valgte menn.

¹³² Det var Hans idé, at mennesket skulle tale tilbake til mennesket; ikke han selv, men, “Herrens Ord kom til profetene,” profetene, predikantene. Og en profet som forneker det originale Ordet, hvordan kan han være en sann profet? Skjønner? Han kan ikke være det, fordi han forneker Ordets Sannhet. Og så hvis det ikke gjør det, så vil dette Ordet, Selv, slik Det er forkynt ved Ordets sannferdighet og ved den Hellige Ånds sannferdighet, manifestere ethvert løfte som Det lovet. Det er slik vi vet om det er riktig eller ikke. Det var det Jesus sa, “Hvis Jeg ikke gjør det som er skrevet at Jeg skal gjøre, så tro Meg ikke.” Skjønner? Nå ser vi disse tingene.

¹³³ Husk, de Syv Segl var fullført, og da de syv åpenbarte Sannhetene . . .

¹³⁴ Ett av dem, lot Han oss ikke få vite. Vi . . . Hvor mange var her på de Syv Segl, og hørte? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Alle sammen, antar jeg. Ser dere, det—det Syvende Seglet, Han tillot det ikke.

¹³⁵ Han stod rett der i rommet og åpenbarte hvert enkelt av dem. Og hvis jeg noen gang har forkynt noe i mitt liv, som var inspirert, var det dét. Og det burde være troverdig, for dere. Står her og forteller dere at det kommer til å skje, og drar akkurat dit, og til og med vitenskapen og alt annet, vitenskapelig forskning, mysterium for folket, beviste at det skjedde akkurat der. Og kommer rett tilbake og hører det utspiller seg, og gjør ethvert Ord nøyaktig riktig. Hvilken tid lever vi i? Hvor er vi?

¹³⁶ Og husk, i det Sjette Seglet, der, alle Syv Trompeter lyder under det Sjette Seglet. Når vi kommer til det, vil dere se det. Alle (syv) Trompetene fant sted i det Sjette Seglet.

¹³⁷ Det syvende er alltid mysteriet. Følg med på det syvende, det er avslutningen. Det var Herrens Komme. Himmelen var stille, taus, ingen beveget seg. Fordi, Jesus Selv sa, "Ikke engang en Engel fra Himmelen vet når Jeg vil vende tilbake. Jeg vet det ikke engang, Selv, hvilket tidspunkt. Faderen har det i Sine tanker." Gud alene vet det, Ånden. Sa, "Jeg visste det ikke." Da var det ikke åpenbart. Da den Syvende Trompeten lød... eller den Syvende Engelen, ble et—et Segl åpnet, så ble det stillhet i Himmelen. Ser dere, det ble ikke røpt, hva som skulle skje.

¹³⁸ Men under det Sjette Segl, der disse Trompetene ble åpnet. Husk, under der, finner vi ut at Lammet kom frem, kom til syne på scenen. Han hadde forlatt Nådestolen. Hans forløsningsgjerning var fullført. Og Han kom frem og tok Boken ut av Hans høyre hånd som satt på Tronen, og "tiden var ikke mer." Og umiddelbart trådte en engel frem i det syvende kapitlet, eller det 10. kapitlet og det 7. verset, som sa... Denne Engelen kom ned og sverget, at "tiden var omme."

¹³⁹ Men, ser dere, i denne Boken var det som var forløst. Det var Forløsningsboken. Og alt som Han hadde forløst var skrevet i den Boken. Alle som Han døde for var skrevet i den Boken, og Han kunne ikke forlate Sin Mellommannsstol før Han hadde forløst fullstendig. Og Han kunne ikke forløse det på korset, for de var forutbestemt i Livets Bok hos Lammet, og Han måtte forbli Der for å gå i forbønn inntil den siste personen var fullført. Glory!

¹⁴⁰ Men en dag reiste Han Seg Derfra, kom frem. Hvor var Boken hen? Den var fortsatt hos den abstrakte Eieren, Gud Allmektig. Og Johannes så seg rundt, og han gråt, fordi det ikke var noe menneske som engang var verdig til å se på Boken og, spesielt, åpne Seglene, for å åpenbare hva det skjulte mysteriet var.

¹⁴¹ Mysteriene var i de Syv Segl. Da disse Syv Segl ble åpnet, åpnet det opp hele Bibelen. De Syv Segl; Det var forseglet med Syv Mysterier, og disse Syv Segl rommet hele mysteriet om Det. Og det var Forløsningsboken, Nye Testamentet.

¹⁴² Ikke det Gamle. Det bare bebudet det Nye Testamentet. "De har blitt gjort... kan ikke bli gjort fullkomne uten oss," Hebreerne 11. Skjønner? Skjønner? Nå, forløsningen kom bare når Forløseren døde. Og de var potensielt under offerlammenes blod, ikke Forløseren; hadde ikke blitt forløst ennå, før Forløseren kom.

¹⁴³ Legg merke til nå da denne Forløseren... Johannes så seg rundt, og her satt Gud på Tronen, med Boken i Sin hånd, som hadde blitt forseglet med Syv Segl, og hele forløsningsplanen var i den.

¹⁴⁴ Og den hadde gått tapt ved menneskeslekten, Adam. Og Gud... Den gikk tilbake hvor? Satan kunne ikke ta den; han

fikk ham bare til å miste den. Men hvor gikk Boken da? Hørte ikke til menneskeslekten. Velsignelsene hørte ikke hjemme her; her hadde menneskeslekten mistet den. Så den gikk rett tilbake til sin originale Eier, det var Gud.

145 Her satt Han med Den, og Han kalte på en mann, en eller annen, til å komme å gjøre krav på Den.

146 Johannes så seg rundt, og det var intet menneske i Himmelen, intet menneske på jorden, ingen, ingen Engel, ingenting kunne ta Boken eller åpne Seglene, eller engang se på Den. Intet menneske var verdig. Johannes sa han gråt bittert.

147 Da kom en Engel til ham, sa, “Gråt ikke, Johannes, for Løven av Judas Stamme har seiret, og Han er verdig.”

148 Og Johannes så etter et lam . . . eller se en løve, og hva fant han? Et Lam, og det var et Blodig Lam, et Lam som hadde blitt slaktet. Hvor lenge? Fra verdens grunnleggelse.

149 Lammet kom frem, gikk opp til Ham som hadde Boken i Sin høyre hånd, og tok imot Boken; steg opp på Tronen og satte Seg ned. Slik er det. Det var over (når?) da Seglene ble åpenbart. Da det siste, det var alt som Han hadde forløst, det var ingenting . . .

Han kom for å forløse.

150 Sier, “Hvorfor forløste Han dem ikke for førti år siden? To tusen år siden?”

151 Ser dere, navnene deres er i Livets Bok, i den Boken. Og Han måtte stå her, fordi det var Guds hensikt å forløse dem. Deres navn ble satt i Lammets Livsbok før verdens grunnleggelse. Lammet ble satt der sammen med det, for å bli slaktet. Her kom Lammet, som slaktet, kom tilbake for å gå i forbønn.

152 Se på Ham! Det vil bli en masse etterligning, masse av alt mulig annet, men det var virkelig noen som skulle bli frelst, for Han . . . Menigheten var forutbestemt til å være uten plett og lyte. Hun kommer til å være Der. Og Lammet døde for den hensikten. Og så da det siste navnet på Boken ble forløst, kom Lammet frem og tok Boken, “Jeg er den Ene som gjorde det!”

153 Englene, Kjerubene, de tjuefire Eldste, Livsvesenene, alt, tok av seg kronene, falt ned foran Tronen, og sa, “Verdig er Du!”

154 Johannes sa, “Alt i Himmelen og jorden hørte meg skrike, ‘Amen,’ og rope, ‘Halleluja,’ og lovprisninger til Gud.” Ropet gikk opp. Hvorfor? Navnene deres var i den Boken, for å bli åpenbart, og Lammet hadde åpenbart det.

155 Lammet hadde forløst det, men Han kunne ikke komme fram før ethvert navn var åpenbart, og det skjedde under det Sjette Segl, før det Syvende ble åpnet. Så det plettfrie . . . Så kom Lammet for det Han hadde forløst. Han kom for å gjøre

krav på det Han hadde forløst. Han har det allerede, rett her i Boken, tatt Den fra Hans hånd. Nå kommer Han for å ta imot det Han har forløst. Det er Hans gjerning. Han er ferdig. Han er kommet for å ta imot det. Åh, for en—for en tid! Har stadfestet det, det Syvende Segl stadfestet det. Kom tilbake og tok Forløsningsboken!

¹⁵⁶ Legg merke til, det var den syvende engels Budskap som skulle åpenbare det syvende, de Syv Segl. Åpenbaringen 10:7, nå, du vil finne det. Skjønner?

¹⁵⁷ “Og han så denne Engelen komme ned, satte Sin fot på jorden og på havet,” det var Kristus, “hadde en regnbue over Sitt hode.” Legg merke til Ham, du vil finne Ham i Åpenbaringen 1, igjen, “med regnbuen over Sitt hode; se til som jaspis og sarder,” og så videre. Her kom Han, satte en hånd. . . . “En fot på jorden, en på vannet; løftet opp Sin hånd. Han hadde en regnbue over Sitt hode,” ennå. Det er en pakt. Han var Paktens Engel, som var Kristus; gjort lite lavere enn Englene, for å lide. Der kom Han, “Og løftet Sine hender opp mot Himmelen, og sverget ved Ham som lever i all evighet,” den Evige Ene, Faderen, Gud, “at tiden skal være omme,” når dette finner sted. Den har løpt ut. Det er ferdig. Det er fullført.

¹⁵⁸ Og så sier Skriften, “Og ved—ved Budskapet til den syvende jordiske engelen,” budbæreren på jorden, den syvende og siste Menighetstiden, “i begynnelsen av hans tjeneste,” når den setter i gang på jorden, på det tidspunktet, “skulle Guds mysterium, om disse Syv Segl, bli gjort kjent ved den tiden.” Nå ser vi hvor vi er hen. Kunne det være, venner, kunne det være? Legg merke til, helt mulig.

¹⁵⁹ Alle som hadde blitt forløst i Boken, Han kom fram for forløsning. Alle som skulle bli forløst var i Boken, forutbestemt før verdens grunnleggelse. Han kom for å forløse Det. Alle Han hadde forløst var skrevet inn der.

¹⁶⁰ Jeg ønsker å stille dere et spørsmål nå. Og dere på lydbandet, lytt nøye. De heslige øynene, det heslige hodet, kunne det være derfor at dette Budskapet har vært så imot moderne tids kvinner? Kunne dette være den siste engelens Budskap? Hva sa Han der nede ved elven, omkring tretti-tre år siden? “Slik Johannes ble sendt,” ser dere, “for å kunngjøre Kristi første komme, vil ditt Budskap kunngjøre det andre Komme.” Verden rundt, og det er det det har gjort, da må Hans Komme være for hånden. Følg med på hva som skjer nå.

¹⁶¹ Hvorfor? Jeg har klødd meg i hodet. Jeg har snudd meg fra side til side på min pute. Jeg har vandret på gulvet. “Hva er i veien med deg?”

¹⁶² For noen få dager siden, spurte jeg to menn jeg red med. Jeg spurte Jack Moore en gang. Og dere alle kjenner Jack

Moore. Jeg skal til ham i Shreveport. Jeg sa, "Broder Jack, du har vært den nærmeste vennen jeg har hatt på jorden." Og før jeg spurte ham, spurte jeg min kone.

¹⁶³ Hvis noen vet noe om meg, mine uvaner og—og alt, er det min kone, ser dere, en kjær person. Og jeg sa til henne en dag, jeg sa, "Kjære, som din ektemann, er jeg en forkynner av Evangeliet. Jeg ønsker ikke å bringe noen skam over den Ene jeg elsker. Nei. Jeg ønsker ikke å såre deg. Jeg vil ikke bringe noen skam over deg. Gud forby at jeg noen gang gjør noe som ville skade deg. Og hvor mye mer noe som ville skade Gud, hvor høyt jeg elsker Ham! Du er min kone; Han er min Frelser og Gud. Jeg ønsker å stille deg et spørsmål. Ikke legg noe i mellom. Fortell meg Sannheten." Jeg sa, "Har jeg studert så mye. . ."

¹⁶⁴ Og jeg har undret. Jeg er, jeg—jeg er en egenart, merkelig, rar. Jeg vet det. Alle sa, "Hvilken type!" Vel, ser dere, du kan ikke skape deg selv. Du er hva du er, ved Guds nåde.

¹⁶⁵ Og jeg—jeg—jeg sa, "Har jeg gått litt fra vettet, du vet, og—og liksom gått. . .?" Jeg sa, "Hvorfor fordømmer jeg kvinnene, hele tiden, når jeg elsker dem?"

¹⁶⁶ De kaller, sa jeg var en "kvinnehater," jeg hater ganske enkelt ikke. . .Jeg "hater ganske enkelt kvinner." Skjønner? Det er feil. Jeg elsker kvinner, jeg mener, som mine søstre.

¹⁶⁷ Jeg kommer ikke til å klappe deg på ryggen, når jeg ser du gjør feil. Jeg kan fortelle deg det. Jeg elsker deg for mye til det. Noen menn ville gjøre det, det er en annen type kjærlighet. Skjønner? Jeg elsker deg fordi jeg elsker hva du er; du er medhjelpen til en sønn av Gud, og du er en del av ham. Skjønner? Og jeg—jeg elsker deg fordi at—at du ble skapt i mannens bilde, og mannen ble skapt i Guds bilde, så derfor, sammen, er dere ett i Kristus. Det er derfor jeg elsker dere. Alt annet, er det ingenting i. Gud vet det, hele mitt liv. Skjønner? Det er riktig. Jeg elsker dere. Hvorfor ville jeg stå opp og hele tiden. . .

¹⁶⁸ Når de sier, "Fortell alle kvinnene, når, hvis de skal komme og høre broder Branham forkynne, om å gre håret sitt annerledes. Sett på en hatt eller et eller annet, for han vil begynne å gyve løs på kort hår, og dine. . . Ikke ha på deg noe sminke," og så videre slik. Det var det de gjorde. "Alt han snakket om!"

¹⁶⁹ Noen sa, "Hvorfor ikke. . ." Sa, "Folk tror du er en profet. Hvorfor lærer du ikke kvinnene hvordan motta store åndelig gaver, og slike ting, istedenfor å prøve å lære dem sånne greier?"

¹⁷⁰ Jeg sa, "Hvis de ikke vil lære sin ABC, hvordan kan de forstå algebra?" Skjønner? Kom i orden, først.

¹⁷¹ Og desto mer jeg forkynner, jo verre blir det. Så sier du, "Hvorfor slutter du ikke?" Nei, sir. Det må være en røst, et vitne imot det.

172 En av de største mennene i tjenesten i dag, la hendene sine på meg for ikke lenge siden, sa, "Jeg skal be for deg, broder Branham, hvis du vil la meg gjøre det, at Gud vil ta det ut av ditt hjerte." Sa, "La kvinnene være i fred, med de tingene."

173 Jeg sa, jeg sa, "Tror du på det, sir? Du er en hellighets-forkynner."

174 Han sa, "Ja visst. Jeg tror ikke det, men," sa, "det er—det er opp til . . ."

Jeg sa, "Nei."

Han sa, "Det er opp til pastorene."

Jeg sa, "De gjør det ikke."

175 Noen må gjøre det. Elven må krysses. Det må hudfletting til. Jeg ønsker ikke å gjøre det. Gud vet jeg ikke ønsker å gjøre det. Mange av de kvinnene gir mat til barna mine, og de ville ha lagt sine liv ned for meg, nesten. Tror du, og Guds nåde utgytt ved den Hellige Ånd, tror du jeg kunne stå stille og se den stakkars personen gå rett inn i Evigheten uten håp, hvis jeg ikke skriker ut imot det?

176 Ikke for å være en viktigper; men denne nasjonens ånd, menighetens ånd, ikke Kristi Ånd, nå; menighetens, denominasjonens ånd, har lurt disse kvinnene ut i det rotet der ute. Og jeg er bare en røst, som roper, "Kom dere ut av det. Flykt fra den skitten." Ikke la djevelen gjøre noe slikt mot dere. Det er feil!

177 Og dere Assemblies of God, som lar kvinnene, lar kvinnene klippe håret sitt, men forbyr dem å ha på seg sminke. Det er egentlig ikke et Skriftsted imot sminke, men det er imot å klippe håret sitt. Hun er ikke engang skikket til å be innfor Gud, sier Bibelen. Hennes mann har rett til å ta ut skilsmisse og forlate henne. Riktig. Hun representerer seg selv for verden som en uren kvinne. Bibelen sier så. Hun vanærer sin egen ektemann når hun gjør det. Det er nøyaktig hva Bibelen sier. Skjønner?

178 Vel, men en kvinne som har på seg sminke, vi finner en kvinne som gjorde det i Bibelen, bare én. Det var Jesabel. Det var hvem det var. Den eneste personen i Bibelen som noen gang hadde på seg sminke, var Jesabel, og Gud gav henne straks som mat til—til villhundene. Hun ble en vanære, og selv hennes . . . Alt, alt som er simpelt kalles Jesabel.

179 Du trenger ikke gjøre det. Du trenger ikke gjøre det. Hva får deg til å gjøre det da? Djevelens ånd.

180 Dere innser ikke det. Jeg vet dere ikke gjør det. Dere er—er altfor gode mennesker. Dere er gode. Dere håndhilser på meg, snakker med meg.

181 Og jeg elsker dere. Det er riktig. Men hvis jeg ser det, ville jeg ikke være en hykler . . . Paulus sa, "Jeg har ikke unnlatt å

forkynne for dere hele Guds Råd.” Må ingen kvinnes blod være på meg på den Dagen, eller noen manns. Jeg har fortalt dere Sannheten. Og jeg har hatet å gjøre det; ikke hatet fordi jeg ikke ønsker å gjøre det Gud sier jeg skal gjøre, men jeg elsker dere. Jeg ønsker ikke å såre dere, så hva skal jeg gjøre? Men ren, Guddommelig Kjærlighet vil drive deg til å gjøre det.

¹⁸² Jesus ba til og med om å unngå korset. “Er det mulig at dette beger kan gå forbi?” Sa, “Men, ikke Min vilje, Din.”

¹⁸³ Må jeg være den karen som sier dette? Må jeg ta de kjære kvinnene som er så hyggelige og alt, og bare rive dem i fillebiter? Må jeg gjøre det? Må jeg ta mine forkynnerbrødre, og stå der og fortelle dem at de elsker penger og denominasjonen mer enn de elsker Gud? Meg, til mine kjære brødre som legger armen sin. . . Å, må jeg gjøre det? O Gud, ikke la meg gjøre det.

¹⁸⁴ Men jeg har ikke unnlatt å forkynne for dere det hele Råd. Det er ekte Kjærlighet som har drevet meg til det.

¹⁸⁵ Er det derfor dette Budskapet har vært på denne måten? Ingen andre steder i verden er det. Hvor er det hen? Ja vel. De er redde. Skjønner? Men det har vært fryktløst. Riktig. Gud er alltid på den måten, ser dere. Ja vel. Er det derfor kvinner er blitt så irettesatt av dette Budskapet? Uten å vite, det var ikke åpenbart. Det ble vist meg, men det kom ikke til meg før her om dagen. Skjønner? Følg med. Ja vel. Passer så visst inn i tjenesten.

¹⁸⁶ Vent nå et øyeblikk. Var det noen gang en periode at det ble en kvinne-verden før? Ja. I følge historien, på Elias' tid, var det en kvinne som het Jesabel. Og hun fikk herredømme over Guds menighet, som Bibelen sier hun vil få igjen i de siste dager; hennes ånd, gjennom en kirke, en organisasjon. Og hun vil være en hore, og alle de andre menighetene med henne vil være prostituerte, akkurat som hun er. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

¹⁸⁷ Åpenbaringen 17, står det, “Hun er en hore, og hun er SKJØGENES MOR.” Det kan ikke være menn. Det er kvinner. Skjønner? Og de ble alle kastet, levende, ned i Ildsjøen, og fortært. Stemmer det? Der har dere det.

¹⁸⁸ Legg merke til, da Jesabel stod frem på scenen, var det en mann som stod opp imot det. Gud brakte frem en mann. Vi vet ikke engang hvor han kom fra. Han hadde ingen tjeneste-bakgrunn. Han var aldri noen prest eller noe. Han kom frem, en gammel robust skogskar som het Elias, og han la øksen ved roten av treet, og de hatet ham. Ikke bare det, men hele forsamlingen hans hatet ham.

¹⁸⁹ Og en gang trodde han at han stod alene. Han sa, “Nei, Jeg har syv tusen ennå som er helt med deg.” Skjønner? Det var den utvalgte gruppen, ser dere. Den gruppen finnes alltid. Sa, “Frykt ikke, Elias. Jeg vet du tror du har nådd bunnen, fordi

denominasjonene stod mot deg der oppe på fjellet. Men,” sa, “Jeg har syv tusen som tror det samme som du forkynner. Ser dere, Jeg har dem.”

¹⁹⁰ Så etter hans tid, tok Rom over, og det kom en tid da det ble en kvinne-verden igjen, alle motene til—til kvinnene, hvordan de kom ut i sine kyser og slikt, ser dere. Og Gud reiste opp en annen med den samme Ånd over seg, Elisas Ånd. Er det riktig? Og han sa, “Øksen ligger ved roten av treet.”

¹⁹¹ Og det var en liten temperamentsfull kvinne der, som hadde giftet seg med sin...forlatt mannen sin, giftet seg med broren hans, Herodes. Herodias, og hun var en—en tilsminket klovn på den tiden, danset. Hun lærte jenta si hvordan danse. Hun hadde en datter, med hennes fosterfar, fosterfaren; med faren, hans bror. Herodias! Det var datteren til—til—til kvinnen. Og så lærte hun henne å danse, og hun ble en skikkelig striptease-danser, etter sin mor. Og hun trodde hun kunne gifte seg fire eller fem ganger, gjøre alt hun ville.

¹⁹² Og her kom Herodes ut. De var alle jøder, må dere huske. De var menighetsfolk. Her kom Herodes ut, og hans menighet, for å høre denne profeten, som folket trodde var en profet.

¹⁹³ Han gikk like opp i ansiktene deres, og sa, “Det er ikke lovlig for deg å ha henne.” Og fikk det henne til å eksplodere! Skjønner?

¹⁹⁴ Nå, en vanlig mann ville ha sagt, “God dag, Herodias! Vi er sannelig glad for å ha deg i forsamlingen vår i dag.” Men ikke Johannes.

¹⁹⁵ Jesus sa, “Hvem gikk dere ut for å se, når dere gikk ut for å se Johannes? Gikk dere ut for å se en som var fullt oppkledd som en prest? Nei, som kan, som vennlig kysser babyen og begraver de døde.” Skjønner? Han sa, “Hva gikk dere ut for å se? En vind, et siv som vaier med en hvilken som helst vind? De sier, ‘Kom over hit, Johannes. Vi vil betale deg mer hvis du forkynner for oss. Og, vi, vi er den største organisasjonen?’” Ikke Johannes. Nei, han gikk aldri for å se det.

¹⁹⁶ Sa, “Hva gikk dere for å se, da, når dere gikk for å høre og se Johannes, en profet?” Han sa, “Og Jeg sier til dere, mer enn en profet!...dere kan ta imot det, dette er han som profeten talte om skulle komme, ‘Jeg vil sende Min budbærer foran Mitt ansikt, og han vil forberede veien for Herren.’” Han var en Paktens budbærer. Han sa, “Det har ikke vært en mann, som er født av en kvinne, så stor som han er.” Skjønner?

¹⁹⁷ Det var den slags mann som Gud reiste opp for den tiden, Elias, en villmarksmann. Johannes, på samme måte. Skjønner? Elias’ Ånd var over Johannes. Og Han sier, når det kommer en kvinnetid igjen, vil den Ånden komme frem igjen, “Før Herrens Komme, når jorden vil bli brent, og de rettferdige vil gå ut på

de ugudeliges aske, som aske under sine føtter.” Han lovet det, igjen, i disse dager. Legg merke til, den Hellige Ånd lovet det. Det passer inn i tiden som vi lever i.

¹⁹⁸ Det må være noen som står frem. Det må komme, for det er SÅ SIER HERREN, Malakias det 4. kapitlet. Det er nøyaktig det Han sa ville være tegnet, “Rett før den store og forferdelige Herrens Dag kommer, vil Jeg sende Elias til dere.” Og hva vil han gjøre? “Vende barnas hjerter tilbake til fedrenes Lære, tilbake til Bibelen,” ut av disse denominelle ulikhetene, “og komme tilbake til Bibelen, tilbake til Gud.” Det var det han ville gjøre. Legg merke til hvilken mektig tid vi lever i.

¹⁹⁹ De profetene irettesatte de moderne kvinnene på sin tid, og begge to betalte for det med sine liv. Historien beviser at hver enkelt av de periodene var en kvinne-verden, da kvinner kontrollerte.

²⁰⁰ Se deg rundt i dag. Vi vil få en president, en av disse dager, ser ut til å kunne skje akkurat nå. I virkeligheten, er hun president. Skjønner? Han er bare en symbolsk leder. Her for ikke lenge siden, i en av de andre nasjonene, fikk hun så mye ros og alt mulig fra hele folket, så presidenten, selv, sa, “Jeg er mannen hennes.” Presidenten for de Forente Stater, ser dere. Hun fastsetter motene, kvinnene følger etter det, ser dere, akkurat som Jesabel gjorde. Dere hørte prekenen min om *Jesabel religion*. Dere vet. Dere vet om det. Ser dere hvor vi er nå?

²⁰¹ Ser dere hva som skjedde her, for en uke eller to siden, her i byen? Faith Lutheran forkynneren inviterte den katolske presten fra Sacred Heart til å komme opp og forkynne for ham, og han gjorde det, og Faith Lutheran forkynneren dro ned til den katolske presten og forkynte for ham.

²⁰² Kirkenes Verdensråd der borte nå, som møtes i Roma. Dette rundskrivet som min gode venn, David duPlessis; da jeg satt der og klaget til ham om det, i Fourteen-Mile Creek, for ikke lenge siden; innså ikke at han lurte menigheten rett inn i Babylon, da alle sa, “Å, alle menighetene kommer til å bli ett nå.” Ja, jeg vet det, ser dere, helt nøyaktig det som ble skrevet i min bok med profetier i 1933, at ville finne sted. Men, innser dere ikke at det er satan som forener sammen? Bibelen sier det. Og bare etter litt, bare en liten stund, så snart som de blir ett, så er det interdenominelle fullført, ser dere. Der vil dyrets merke være, riktig. Skjønner?

²⁰³ Har bare ikke tid til å gå gjennom dette, men, nesten kvart på tolv. Ser dere, jeg ønsker å fullføre dette, få frem dette poenget. Jeg legger bare disse Skriftstedene inn her så dere kan se muligheten av hvor vi er, og så vil vi avslutte om bare noen få minutter.

²⁰⁴ Legg nå bare merke til hva som skjedde. Profetene ippettsatte kvinnene på den tiden og ble kalt “kvinne-hatere.” Det er riktig. Historien beviser at det var slik.

²⁰⁵ Vent bare et øyeblikk. Dere som skriver ned Skriftsteder, dere burde notere Første Timoteus 5:6. Bibelen sier, “Kvinnen som lever i—i verdslig fornøyelser.” Kan ikke være Guds fornøyelser; så det måtte være, ser dere. “Kvinnen som lever i verdslige fornøyelser er død mens hun lever.” Det var det profeten sa, Paulus, “Kvinnen som lever i denne verdslige tilstanden er død mens hun lever.” Og hvis hun forkaster nåden, kan hun trå over atskillelsens grense der det ikke finnes noe rom for henne noe mer. Og så hvor er hun hen, med sine sminkede øyne, sitt klipte hår? Og hun er over grensen, uten noen mulighet for å komme tilbake, og det må være en tjeneste forkynt for henne. Men husk, på den tiden, er det helt over. Det er ferdig. Det er bare en hjem søkelse.

²⁰⁶ Det vil bli en tjeneste som vil vise mektige undere, Joel sa så, men det vil ikke være noe mer tid for forløsning. Det er helt over. Lammet har tatt Sin Bok, og Hans forløste er over. Slik Jesus først forkynte og ble forkastet, og gikk så og oppsøkte de som var der inne, forkynte for dem som var i fengsel, ikke kunne omvende seg, ingen tid for frelse, den samme tjenesten vil måtte gjenta seg igjen. Hva om det kunne være det Tredje Rykk, for de Evig fortapte. Hva om det er der? Jeg håper det ikke er det. Hva om det er det? Tenk på det bare et øyeblikk nå. Hva om det er det? Gud forby. Jeg har barn. Skjønner? Men det ser virkelig ganske nære ut her.

²⁰⁷ Hvorfor kom den visjonen da jeg var et barn? Hvorfor tenkte jeg ikke på det før? Hvorfor kom den transen der i rommet her om dagen, sa, “Her er det”? Det er midt iblant de u- . . . de—de fortapte sjelene. Og Jesus forkynte for dem, vitnet, men de—de omvendte seg aldri. Og jo mer jeg forkynner, desto verre blir de. Det er ingen omvendelse. Ikke noe rom for det.

²⁰⁸ Lammet tok Sin Bok da, det var like før det Syvende Segl skulle åpnes, det Sjette Segl. Husk, Han skjulte det Syvende Segl for oss. Han ville ikke gjøre det. Da Engelen stod, dag etter dag, og fortalte det, men så ville Han ikke gjøre det på det. Sa, “Det er stillhet i Himmelen.” Ingen visste. Det var Herrens Komme.

“Åh,” sier du, “det kan ikke være mulig.” Jeg håper det ikke er det.

²⁰⁹ Bare la oss gå bare litt videre her. Jeg har skrevet ned noe, ser dere. Ja vel.

²¹⁰ Husk, “Hun som lever i verdslige fornøyelser,” av verdens ting, oppfører seg som den. Hun kunne gå i menigheten og oppføre seg som en troende, det har ikke noe med saken å gjøre, ser dere, men, “hun er død mens hun lever.”

211 Se hva denominasjonene har gjort for henne. De lot henne få håndtere det Hellige Ord, som er i motsetning til Bibelen. De gjorde henne til en predikant. Det er forbudt av Skriften. Gjør at hun nå til og med kan bli regent, borgermester, guvernør, alt i landet, og en forkynner i Guds hus.

212 Når, hun er skyldig i enhver synd som noen gang ble begått, hun er årsaken til det. Riktig. Nå, jeg snakker ikke, jeg snakker ikke om rettigheter. Hun er skyldig. Hun er årsaken til enhver baby som ble født blind. Hun er årsaken til enhver grav som ble gravd. Hun er årsaken til synd, sykdom, sorg. En ambulanse kan ikke lyde uten at en kvinne forårsaket det. Ingen kriminalitet kan bli gjort, ingen synd, ingen død, ingen sorg, ingen lidelse, uten at en kvinne gjorde det. Og Gud forbyr henne å gå på prekestolen for å forkynne, men allikevel gjør de det. Denominasjon, ser dere hvor den er?

213 Hun er en gudinne. Se hvordan djevelen er i virksomhet! Ja, katolikkene gjør dem, kvinnene, til guder, ber til dem; det er riktig, gudinnen Maria, og så videre. Jeg ser at i Kirkenes Verdensråd sier de at de ville komme til å be litt mer til Jesus hvis det ville hjelpe protestantene til å komme inn. Skjønner? Skjønner? Å, det er dekket over med sukker! "Uforanderlig," sier de. Skjønner? Det er fortsatt den samme gamle djevelen. Bibelen sier, "Og han fikk alle til å motta et merke på sin panne, som ikke hadde sine navn skrevet i Livets Bok hos Lammet."

214 Det er den forutbestemte Menigheten jeg taler til, ikke de der ute. Nei, sir. Ut av enhver gruppe, har Han dratt Sine forutbestemte. Det er det Han kommer for å hente, i enhver tidsalder.

215 Men der står hun. Der er hun. Det er henne; forkynner Ordet, håndterer Ordet, blitt en gudinne, og årsaken til enhver synd. Bibelen sier, "Jeg tillater ingen kvinne å undervise, eller bestemme, men være underordnet som også loven sier." Skjønner? Og hun kan ikke gjøre det. Men de gjør henne til landets regent, borgermester, guvernør; snart vil hun bli president. Ja visst. Der har dere det. Det er slik, det er veien det går, ser dere. Og folk gjør det fordi de ikke bryr seg om dette Ordet. De vil aldri se det.

216 Se på de jødene som stod der, lærde, fine menn. Og Jesus sa, "Dere er av deres far, djevelen."

217 Hva om jeg brakte Ham for retten akkurat nå foran dere? La oss bare prøve det et øyeblikk, og Gud tilgi meg for å ta parti imot Ham; men bare for et øyeblikk, for å vise dere noe.

218 Hva om du sier, "Vel, jeg, ære være Gud, jeg talte i tunger! Halleluja! Jeg vet. Jeg, ja, jeg—jeg fikk Det. Velsignet være Gud. Ja!" Hm-hmh, gjorde du?

219 Husk Israelsfolket. Bibelen sier, etter at Han kalte folket ut, og frelste dem ut av Egypt, utslettet Han dem

fordi de ikke fulgte Budskapet. Skjønner? De spiste manna fra Himmelen. De spiste manna som Gud lot regne ned på jorden for at de kunne spise, og stod i nærværet til budbæreren, og så Ildstøtten, og hørte Guds Røst, og så det stadfestet. Og så, fordi de ønsket å tro Korah, “Det kan være flere hellige menn. Det kan være *dette*, *det* eller *det andre*. Vi må være hellige, også. Vi må gjøre alt *dette*. Hele folket er hellig.”

Gud sa, “Atskill deg fra dem. Kom deg vekk derfra.”

²²⁰ Moses sa, “Alle som er på Herrens side, kom med meg.” Det er riktig. Skjønner? Og Han bare åpnet opp jorden og slukte dem opp. Skjønner?

²²¹ De var gode mennesker, også. Ja visst, de var det. De var fine mennesker. Ja, sir, men det gjorde det ikke. “Ikke alle som sier, ‘Herre, Herre,’ men de som gjør Min Fars vilje.” “Ikke den som begynner; det er den som fullfører.” Det, det er ingen snarveier; du blir diskvalifisert på slutten av løpet. Ingen snarveier. Du må komme akkurat slik Skriften sier.

²²² Hvis Den sier, “Omvend dere, og bli døpt i Jesu Kristi Navn, og dere skal få den Hellige Ånds gave,” så er det ingen snarveier, håndhilsing, å bli medlem av menighet eller denominasjon. Du må komme den Veien! Uten at du dør til deg selv, og blir født av Guds Ånd, er du—er du—er du fortapt. Det er alt. Det er ingen snarveier.

²²³ Du sier, “Vel, jeg tilhører menigheten.” Jeg vet det. Det er godt. “Vel, min mor. . .” Jeg tviler ikke på det, men det er deg jeg snakker til. Skjønner? Du må komme den Veien, for det er ingen snarveier; du blir diskvalifisert i Dommen. Kom den ene Veien.

²²⁴ Det er bare én Vei, og Kristus er den Veien. Og Kristus er Ordet som lever i deg, som bekrefter alt som Han lovet i sin tid. Skjønner? Fikk dere tak i det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ja vel. Legg merke til nå.

²²⁵ Noen sier, “Disse menneskene er gode.” Ja visst. Jeg sier ikke at de ikke er gode mennesker. Jeg sier ikke at Sankt Cecilia og alle dem ikke var gode kvinner; det samme var min mor, men jeg ber så visst ikke til henne. Slett ikke. Så visst, har jeg sett massevis av gode mennesker, men de er ikke gudinner. De er kvinner, menn. “Det er bare én Mellommann mellom Gud og mennesket.”

²²⁶ Så hvorfor, hvorfor ville en mann, en pinsevenn, verdensmann. . . det rundskrivet som broder duPlessis, vår kjære broder, har sendt rundt. Kanskje noen av dere har fått det. Satt. . . Ja, dere fikk det. I Kirkenes Verdensråd, ved siden av paven, og sa, “Det var veldig åndelig.” Det er skjelning av ånd, er det ikke? “Å, Herrens Ånd var der, veldig åndelig.” Ja. Der har dere det.

227 Hvorfor? Fordi det var en mulighet til å forene protestantene og det i sammen, som vi har kjempet for i årevis, og Bibelen har stått for og fortalt oss ville komme. Og vår . . . en av våre store ledere kommer rett inn, sa, "Det er riktig. Det vil vi gjøre," og hele den protestantiske kirken faller for det.

228 Og helt nøyaktig, hvis dere vil slå opp der, SÅ SIER HERREN. Først, sa Ordet det. Så sa Herrens Ånd det, i 1933, som fortalte alle disse andre tingene om nasjonene som ville gå til krig, og hvordan maskinene ville være, og alt mulig slikt, sa det var nøyaktig det som ville skje i enden. Og her er det. Det har aldri slått feil. Og her ser vi det tar form.

229 Husker dere talen min over *Jesabel-religionen* for ikke lenge siden? Husker dere Elisa som kom nedover veien den morgenen, for å fortelle dem? At, jeg talte over det. Skjønner? Og hvordan jeg forutsa da at tiden ville komme når dette Kirkenes Verdensråd til slutt ville bli dyrets merke, fordi det ville forenes med dyret. Det gjør det. I min levetid, har jeg fått oppleve det. Og her faller protestantene, i millionvis for det. Hvorfor? Det er det de ser etter.

230 De er blinde! Jesus sa til fariseerne, "Dere blinde veiledere for de blinde. Hvis den blinde leder en blind," sa Han, "vil de ikke alle falle i grøften?" Og det var der de falt. Hvordan kunne jeg noen gang tro at en mann som stod med meg og snakket med meg, noen gang kunne sitte og komme med en slik bemerkning! Ser dere, "Det er skjult, øynene, for de vise og forstandige, og åpenbarer Det for umyndige som vil lære."

231 Jeg vet det en dag kommer til å koste meg livet mitt. Det er riktig. Det kommer det til, men her blir Sannheten kjent. Hm-hmh.

Den første som døde for denne Hellige Ånds plan,

Var Johannes Døperen, men han vek ikke tilbake; han døde som en mann;

Så kom Herren Jesus, de korsfestet Ham, Han forkynte at Ånden ville frelse mennesket fra synd. (Er det riktig?)

Så steinet de Stefanus, han forkynte imot synd,

Han gjorde dem så sinte, at de knuste hans hode;

Men han døde i Ånden, han oppga ånden, Og gikk for å slutte seg til de andre, den livgivende hærskaren.

Der er Peter og Paulus, og Johannes
 åpenbareren,
 De oppga sine liv for at Evangeliet kunne
 skinne;
 (Hva gjorde de?) De blandet sitt blod, med
 profetene fra gamle dager,
 Så det sanne Guds Ord ærlig kunne bli
 fortalt.

Sjeler under alteret, ropte, "Hvor lenge?"
 Før Herren skulle straffe alt som var gjort
 galt;
 Men det vil bli flere som kommer til å gi sitt
 livs blod (ja, det er riktig)
 For dette Hellige Ånds Evangelium og dets
 skarlagensrøde strøm.

²³² Bare fortsetter å dryppe med blod! Ja, det vil gjøre det en dag, men jeg venter på den timen da det er fullendt.

²³³ En søster hadde nettopp en drøm. Hun sendte den til meg, sa, "Jeg så dem, menigheten ordnet en måte og kommer til å drepe" meg, i smug, en gang når jeg går ut av bilen min, går inn, blir skutt fra... Men sa, "Så sa Ånden, 'Ikke på dette tidspunktet, men det vil komme senere.'" Hm-hmh.

²³⁴ Gud forby at jeg går på kompromiss med noe. Jeg vet intet annet enn Jesus Kristus og Ham korsfestet. Vi lever i en grusom tid. Synden har gjort dette. Ja. De—de steinet Stefanus. De fikk halshugd Johannes, hun gjorde det. Jeg vet ikke hvordan vi vil gi våre, men det vil skje en dag. Ja vel, legg merke til dette.

²³⁵ I Johannes, hvis dere ville ha Skriftstedet på det. Johannes 6:49, er der de spiste manna, og Jesus sa, "Og de er, alle sammen, døde."

²³⁶ Sier, "Vel, min—min søster, jeg—jeg så denne kvinnen danse i Ånden." Å, ja. Hm-hmh. "Jeg så dem gjøre det. Jeg har sett henne tale i tunger. Jeg har sett henne..." Ja.

²³⁷ Jesus sa, "Mange vil komme til Meg på den dag, og si, 'Jeg har gjort alle disse tingene.'" Skjønner? "De spiste manna i ørkenen," sa Jesus, "og de er, alle sammen, atskilt for Ewig. De er døde." Det er borte for Ewig. De gikk til grunne rett der i ørkenen.

²³⁸ Dere husker Hebreerne det 6. kapitlet, "De som en gang var blitt kjent med Sannheten, og nektet å vandre i Den, det er ikke mer omvendelse for dem." Ser dere, en grensetro... Når Sannheten blir presentert for en person for siste gang, og de nekter å ta imot Den; i henhold til Hebreerbrevet, ser dere, vil de... er det ikke noe i hele verden som noensinne kan frelse dem.

239 De er ferdige. Ingen omvendelse, ingen forløsning, det er ingenting igjen for dem. De er atskilt for Evig. Bibelen sier så, "Venter en forferdelig ild og vrede som skal fortære de gjenstridige." Og når Sannheten i Evangeliet har blitt bevist, grundig stadfestet, og så vender seg bort og går fra Det, er de ferdige. Det er alt. Det er fryktelig, men jeg må fortelle det.

240 Husk Englene som ikke holdt fast ved sin første stilling, men forlatt der i det fangehuset i mørket, der verden i dag vandrer i det samme fengselet, det er ingen omvendelse.

241 Husker for noen få år siden, at jeg sa, da jeg kom ned fra Chicago, "Enten vil Amerika ta imot det dette året, eller så vil hun ikke ta imot det i det hele tatt." Ser dere hvor hun er gått? Ja.

242 Nå undrer jeg på om det Tredje Rykk kunne være? O Gud, må det være langt fra det! Er det hva det Tredje Rykk er for? Kan det være? Åh, du store! Tenk på det, venner. Tenk på det; jeg liker ikke å gjøre det.

243 Jesus sa, "Denne slags hyklere. . ." Hvis dere vil skrive det ned, Matteus 23,-syv. Jeg—jeg har her, "les det," men dere kan se. "Dere blinde fariseere!" La. . .

244 Har dere bare et par minutter ekstra? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] La oss se. La oss bare slå opp til det, for jeg sa "les det." Det var noe der jeg ønsker å lese rett før. . . Nå kommer jeg kanskje til å kutte ut noe annet, men la—la oss bare få tak i dette bare et øyeblikk. Matteus 23, bare et øyeblikk, ja vel, og vi skal begynne med det 27. verset. Bare lytt nå. Les alt sammen når dere drar hjem, om dere vil. Bare noen få minutter til.

245 Følg nå med her. Matteus 23, og begynner med det 27. verset, "Ve dere, skriftlærde!" Nå, husk, dette er hellige menn Han snakker til.

*Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere!
For dere er som hvitkalkede graver (det er døde mennesker, ser dere), hvitkalkede graver, som nok ser vakre ut utenpå, men som innvendig er fulle av dødningsbein, og all urenheter.*

246 Hyklere og misunnelse og strid, på innsiden av dem; utsiden, "Jeg er doktor Den-og-den."

På samme måte gir også dere menneskene inntrykk av å være rettferdige i det ytre, (se på Kirkenes Verdensråd og pinsevennene som er der), men innvendig er dere fulle av hyklere og lovløshet.

247 Hva er lovløshet? Noe du faktisk vet er rett og du ikke vil gjøre det. Jesus, legg nå merke til hva Han. . . hvilken generasjon Han passerer dette på nå.

*Ve dere, skriftlærde og fariseere, dere hyklere!
For dere bygger profetenes graver, og pynter de
rettfærdiges gravstøtter, ser dere, "Åh, profetene!"*

*Og sier: Hadde vi levd på våre fedres tid, hadde vi
ikke vært medskyldige med dem i profetenes blod!*

248 "Vi ville ha trodd Herrens Ord hvis vi hadde levd dengang." Følg med.

*På den måten vitner dere om dere selv, at dere er
barn av dem som drepte profetene.*

Fyll da opp deres fedres mål.

249 Det er nøyaktig hva som skjer. Legg nå merke til hva Han sier her.

*Dere slanger, og giftslangers avkom, hvordan kan
dere flykte fra helvetes dom?*

250 Hvordan kan dere gjøre det? Nå snakker Han til forkynnere, ser dere, det er riktig, hellige menn. Hvordan kan du stå og vite at Bibelen forutsier og sier at menneskene ikke skal gjøre det, og du kan stå og gå på kompromiss for noen få lusne, stinkende dollar, for litt popularitet, og at noen skal klappe deg på skulderen og kalle deg en "Doktor"? Hvordan kan du si at du elsker de menneskene?

Jeg forkynner på lydbånd, også. Skjønner?

251 Hvordan kan du, hvordan kan du si at du elsker de menneskene, og la en slik ting skje? Skjønner? Dere—dere fariseere, dere blinde, slanger, ormeyngel, hvordan kan dere unnfly helvetes dom? Når dere... Hvordan kan en mann i dag, som vet at disse tingene er feil, og stå der for å holde på forsamlingen sin, for å få forsamlingen sin til å vokse, og unngå å fortelle kvinner og menn? Hvordan skal dere unngå helvetes vrede, når den ble skapt for dere? Hvordan skal dere klare det? Skjønner?

252 Lytt, lytt her. Hva vil det bli? "Derfor . . ." 34. verset.

. . . se, derfor sender jeg dere profeter, . . .

253 "Jeg vil," i fremtiden. Der kommer disse fariseerne tilbake igjen. Skjønner?

*. . . vise menn, . . . skriftlærde: og noen av dem skal
dere drepe og korsfeste; og noen av dem skal dere
piske i synagogene deres og forfølge fra by til by;*

254 Han forutsa at Han ville sende profeter til dem, med Herrens Ord. Og hva ville de gjøre? Det samme som fedrene deres gjorde, for det er det du er. Ser dere, ånder dør ikke. Mennesker som er besatt av dem dør, men ånder dør ikke. Han sa, "Dere er barna. Det er dere." Og bare legg merke til hvordan disse tingene er.

255 Hvordan Paulus stod der (tror dere han var en profet?) og fordømte kvinner, for å klippe håret; fordømte organisasjonene deres; kunngjorde at alle som ikke var døpt i Jesu Kristi Navn måtte komme og bli døpt på nytt. Det er riktig.

256 Og i dag går de på kompromiss og formilder det. Men, de vet ikke noe annet. Det er sørgelig. Hvis tiden er over, kan jeg si dette, ser dere: de var blinde, forutbestemt til å være blinde. Gud være nådig. De kunne ikke se det.

257 Jesus sa, “Dere er blinde. Dere blinde skriftlærde og fariseere, dere hyklere! Når dere leser det samme Ordet som de alle sammen har lest, og her kommer dere og fordømmer Meg. Og Jeg er nøyaktig hva Ordet sa det ville være i denne tiden. Jeg skulle være denne tids Budbærer. Jeg er Messias,” sa Han, i så mange utsagn. “Jeg er Messias. Har Jeg ikke bevist det? Hvis Jeg ikke har gjort det som var skrevet om Meg, så fordøm Meg. Og dere blinde fariseere leder folket deres rett inn i en slik ting, og sender hele flokken.” Sa, “Vel, den blinde leder den blinde.” Sa, “Dere er . . .”

258 Du sier, “Åh, hvis vi hadde levd tilbake på Paulus tid, ja, ville jeg ha tatt parti med Paulus.”

259 Dere hyklere! Skjønner? Hvorfor tar dere ikke parti med hans Lære? Dere ville ha gjort det samme da som dere har gjort nå, for dere er barna til deres fedre, deres organisatoriske fedre: Fariseere, saddukeere, og selv-rettferdige. Slik—slik er det. Hm-hmh. Jeg sier dere, og—og til tiden som vi lever i, undres på om dette kunne være det Tredje Rykk? Bare et øyeblikk nå, ser dere, Jesus sa, “Dette slaget får større fordømmelse.” Skjønner? Er det ikke fryktelig?

260 Som en stor amerikaner, en gang, da fienden var i ferd med å ta dette landet, det var en mann rundt midnattstider, som hoppet opp på en hest og red nedover veien, og skrek, “Fienden kommer!” Det var Paul Revere.

261 Jeg er en amerikaner, også. Og jeg rir, denne midnattstiden, og sier ikke at fienden kommer, men han er her! Han kommer ikke; han er allerede her! Han har beseiret. Jeg er redd det er over; beseirer, denne midnattstiden.

262 Husk, i Tucson, de Syv Englene, hva Budskapet var, “Avslutningen av Guds mysterium.” Umiddelbart etter det, det kom nedover fjellsiden . . .

263 Dere alle hørte om fjellene. Legg merke til. Broder Fred fikk noen bilder av det, og broder Tom. Og jeg fikk noen bilder, noen filmer, alt. Vi skal vise det her en dag, vise dere akkurat hvor det var hen. Dere kjenner alle historien.

264 Følg med, de tre toppene. Han sa, “Der er din Første, Andre, og Tredje.”

265 Og broder Fred har et fremragende bilde av det, da han og søster Martha gikk forbi. Skyene hadde dannet seg fra fuktigheten på bakken, og hadde skjult resten av dem, og det viste bare de Tre Rykkene; ett *her*, ett *her*, og ett *der*. Skjønner? De syv!

266 Følg med, det Første, tre. Tre er fullkommenhet. Det var da tjenesten gikk fram.

267 Det andre Rykk var skjelning av ånder, profetien. (Første var helbredelsen av de syke.) Det Andre var profetien som gikk frem, og det kjente tankenes hemmelighet, da Ordet Selv ble manifestert. Hvilket, det er nåde.

268 Men, husk, det syvende er avslutningen. Kunne dette være det avsluttende Rykket, er det helt over? Kunne det være? Tenk på det nå. Bare tenk. Hvor er dere? Skjønner? Syv er alltid avslutningen. Tre Rykk!

269 Jesu tjeneste inneholdt Tre Rykk. Visste dere det? Legg merke til dette! Og vær oppriktig, hvis du aldri har vært det før, nå i et øyeblikk, noen få øyeblikk.

270 Hans Første Rykk var helbredelse av de syke. Han ble en veldig populær mann. Alle trodde på Ham, virket det som. Er det riktig? Da Han gikk frem og helbredet de syke, ville alle ha Ham i menigheten sin.

271 Men en dag snudde Han rundt og begynte å profetere, for Han var Ordet, og Han var Profeten som Moses talte om. Og da Han begynte å fortelle dem, og fortelle dem hvordan de levde, og tingene de gjorde, ble Han veldig upopulær. Det var Hans Andre Rykk.

272 Undrer på om dette bildet har gjentatt seg igjen? Bare tenk et øyeblikk. Kunne det være? Det Første, helbredelse, alle. Det Andre: "Åh, det kunne være Bare Jesus. Det kunne være Beelsebul, det kunne være en. . ." Det var det samme de gjorde der. Skjønner? Samme åndene som lever i de samme slags mennesker, fordømte mennesker som aldri kan blir frelst fordi de ble fordømt før; de, slik som Judas Iskariot, født fortapelsens sønn.

Du sier, "Judas?" Ja visst.

273 Husk, han var veldig religiøs, men han kunne ikke gå hele veien med Budskapet. Han kunne ta deler av det, men resten av det kunne han ikke fordøye. De kan ta helbredelser og slike ting, men når det kommer til at Gud taler ekorn til eksistens, så blir det for dypt for dem. "Kan ikke stemme!" Det var Judas. Hans ånd kan leve rett opp til det punktet. Han kan ikke følge med etter det. Skjønner?

274 De kunne godta Moses uten problemer da han åpnet Rødehavet, og så videre. Men da det kom til å fortelle, at de ikke kunne, at resten av dem ikke kunne gjøre *dette* eller *det*,

eller det *andre*: “Han gjør seg til en Gud, over oss.” Ser dere, de klarte ikke godta det, Korah og dem. Så, de måtte ha en organisasjon, derfor bare slukte Gud dem opp.

275 Jesu tjeneste, da Han helbredet de syke, “Han var fantastisk, den unge Profeten fra Galilea! Ja, Han får blinde til å se. Han har til og med oppreist de døde. Vi har tre tilfeller av det. Han oppreiste faktisk de døde.”

276 Men en dag snudde Han Seg rundt, Han sa, “Ormeyngel. Dere gjør utsiden av fatet rent. Dere er tilsynelatende hellige, men på innsiden av dere, er dere ikke annet enn et slangebøl.” Åh, da den profetien gikk frem, og fordømte organisasjonen, da forandret det seg. De vendte seg mot Ham. Det er riktig. Og til slutt, ved å forkaste Ham, korsfestet de Ham.

277 Men du kan ikke drepe Tjenesten. Den lever videre. Du kan ta livet av budbæreren, men du kan ikke ta livet av Budskapet. Hm-hmh. Riktig. Han levde videre. Og legg merke til da det Tredje Rykk av Hans tjeneste kom. Det Første var helbredelse av syke.

278 Det Andre var irttesettelse av organisasjonene, og profetering; hva de hadde gjort, hva de var, og hva som ventet. Hva er, hva er, vil komme; og hva var, hva er, og vil komme. Det var det Han gjorde. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.]

279 Men Hans Tredje Rykk var da Han forkynte for de fortapte som ikke kunne bli frelst noe mer. De var der nede der de store, sminkede øynene var, “Ooh, ooh!” Forkynte for sjelene i helvete, som ikke tok imot nåde, men var Evig atskilt fra Guds Nærvær. Men likevel måtte de anerkjenne det, hva Han var, fordi Gud satte Ham der.

280 Undrer på om Hans tjeneste arbeider seg frem på samme måte i de siste dager, slik som den var? “Slik som Faderen har sendt Meg, slik sender Jeg dere. De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også.”

281 Fortapt, kunne aldri bli frelst. De hadde forkastet nåden. Det var Hans Tredje Rykk.

282 Er det nå noen tvil? Hans Første Rykk, helbredet Han de syke. Er det riktig? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Hans Andre Tjeneste, Han profeterte. Hans Tredje Tjeneste var å forkynne for de Evig fortapte. De tre fjellene, så videre; de fortapte, for Evig!

283 Noahs tjeneste, alle tjenester, gjort det samme. Noah forkynte. Det er helt riktig. Han gikk inn i arken. Og da han gikk inn i arken, var det syv dager som ingenting skjedde. Hans vitnesbyrd forkynte for de fortapte.

284 Sodoma og Gomorra! Jesus refererte til begge to som kommende. “Før Menneskesønnens komme, skal det være som på Noahs tid, så skal det være som det var på Sodomas tid.” Han refererte til Noah.

285 Noah hadde Tre Rykk, og hans Tredje var til de fortapte etter at døren var stengt. Før, Gud lot den ligge der, hvor ingen kunne gå inn eller gå ut. De var på innsiden. For, (som på det syvende fjellet) det høyeste fjellet, det var der Han plasserte arken, fjell. Skjønner? Er det riktig?

286 På Sodomas tid, det Første Rykk var den rettfærdige Lot. Og Bibelen sier, “Sodomas synder plaget hans rettfærdige sjel daglig,” slik kvinnene oppførte seg og handlet.

287 Dere husker, “Slik som det var på Noahs tid.” Hva gjorde de? “Spiste, drakk, tok til ekte, ga til ekte.” Kvinner, ser dere, kvinner. Hva var det på—på Sodomas tid? Kvinner.

288 Og det Første budskapet var Lot. De lo ham ut.

289 Så sendte de andre budbærere, to av dem, og de dro ned. Det var Hans Andre Rykk for Lot. . . for Sodoma.

290 Men se på den Ene som gikk til sist, det var mer og mer nåde. Det var helt over da, helt over på det tidspunktet. Den tredje Budbæreren som gikk ned der, det Tredje Rykk, hva var Han? Hva slags tjeneste hadde Han? Han satt med de utvalgte, og fortalte dem hva som skjedde bak Seg. Stemmer det? Men da Han satte kursen mot Babylon, eller mot Sodoma, ønsket Han å finne ut. . .

291 Selv Abraham, gråt, “Hvis jeg kunne finne femti rettfærdige?” Videre ned til “ti rettfærdige?”

Gud sa, “Ja, finn ti rettfærdige.”

292 La meg fortelle deg noe, søster, bare et øyeblikk. Du kan være gammeldags, men du har noe disse sex-dronningene ikke har. Du har noe som hun aldri kan få. Riktig. Du kan være gammeldags i klesveien, kler deg som en dame. De kan si, “Se på den gamle holy-roller’en.” Vær ikke bekymret. Hun har noe som den lille sex-dronningen, som har hele verden som kikker på seg der ute, hun har det ikke. Hun kan aldri få det. Hun er fortapt, for Ewig. Hun er fordømt. Skjønner? Hun har aldri. . . Du har moral; du har dyd. Hun har ingenting. Hun har et agn som fanger de fortapte sjelene inn i helvete. De blinde går inn i det. Nå, du har noe.

293 Du vet, du er kanskje ikke engang i en kirkebok, men det kan være ditt rettfærdige liv som holder Guds vrede fra verden i dag. Verden vil ikke tro det. Du kvinne som blir kalt holy-roller, du lille mann som knapt vet noe, men du roper til Gud, dag og natt, for syndene i landet, du kan være den som utsetter vreden. “Hvis jeg kan finne ti, vil Jeg spare den. Hvis Jeg kan finne ti!” “Slik som det var på Sodomas tid, slik skal det være.” Ser dere hva jeg mener?

294 Ikke, "Hvis Jeg kan finne ti metodister, hvis Jeg kan finne ti baptister, hvis Jeg kan finne ti pinsevenner, hvis Jeg kan finne ti atleter, hvis Jeg kan finne ti senatorer, hvis Jeg kan finne ti forkynnere."

295 Men, "Hvis Jeg kan finne ti rettferdige!" Det er Én rettferdig, det er Kristus. Kristus lever i Én, de ti, ser dere, "vil Jeg spare den."

296 Men den siste Budbæreren forkynte for de fortapte. Du sier... Han dro ned dit. Skriften sier ikke hva som skjedde, men ilden falt neste morgen, rett, etter at Han fremviste tegnene, umiddelbart etter at Han fremviste Sin profeti-tjeneste. "Hvorfor lo Sarah?"

Hun sa, "Det gjorde jeg ikke."

Sa, "Jo, det gjorde du." Skjønner?

297 Nå, rett etter det, gikk Han inn i Babylon, eller gikk ned til Sodoma. Han fant dem ikke, så ilden falt. Han fant Lot og hans to døtre, sa, "Kom dere ut herfra med én gang." Skjønner? Det gikk ut. Han gikk ned der. Husk, Han var på vei ned. Han sendte budbærere foran Seg, men Han gikk ned Selv, riktig, for å finne ut om alt dette stemte. Og Han fant den full av hva? Sminkede kvinner. Budskapet til de fortapte. Hva gjorde de? Lo av det.

298 Hva gjør de i dag? Det samme. "Jeg tilhører Assemblies. Jeg tilhører Oneness. Jeg er—jeg er... Jeg har danset i Ånden. Ære være Gud, jeg taler i..." Ja vel, bare fortsett. "Jeg vil klippe håret mitt hvis jeg ønsker. Jeg vil gjøre *dette*. Jeg vil—jeg vil bare si *dette*. Jeg trenger ikke bli døpt i Jesu Navn. Jeg—jeg bryr meg ikke om hva som står. Paulus er en gammel kvinnehater, uansett. Det er en..." Ja vel, bare fortsett.

299 En av disse dager, hvis du ikke allerede har, vil du trå over den grensen. Du vil aldri mer ønske å gjøre det som er rett. Hørte du hva jeg sa? Det er en sak. Broder, søster, innser dere hva som er blitt sagt? Du vil trå over den grensen, og du vil aldri ønske å gjøre det. Du vil fortsatt høre Evangeliet, ja visst, men du vil aldri ta imot Det. Du kan ikke ta imot Det. Men Evangeliet vil bli forkynt for de fordømte, de som er fortapt for Evig, kan ikke bli frelst, noe mer. Du er allerede på det punktet, og vet det ikke. Du tror du lever i fornøyelser, og død mens du lever.

300 Åh, lytt. Alle de som forkastet Budskapet for tiden, før dom, Evangeliet ble forkynt for de fortapte, først, før de gikk; uten nåde. Noah, innestengt, var et vitnesbyrd. Gud stengte døren, etter hans Tredje Rykk. Etter det Tredje Rykk i Sodoma, ble dørene stengt. Det var ikke noe mer nåde. De ti kunne ikke bli funnet. Og de fortapte fikk Evangeliet forkynt, som ikke kunne bli frelst, fordi det var rett... Vært på den måten i enhver tidsalder, enhver tidsalder forkaster Budskapet før dommen.

301 Har de gjort det igjen? Kommer det til syne i en Ildstøtte her nede ved elven? Kommer det til syne i Budskapet som kritiserer kvinnene, og setter tingene på plass der de hører hjemme, og irttesetter forkynnerne som tar parti med denominasjonen istedenfor å holde seg til Guds Ord? Når, Gud grundig har stadfestet at det er Ham, og ikke noe elendig uvitende ulærd som en mann. Det er Gud! Og har vi nå kommet til et punkt der det Tredje Rykk vender tilbake til de fortapte, for Evig?

302 Var det derfor den visjonen ble gitt meg, som en bitte liten gutt der borte? Og jeg dro mot vest, og der er det gylne Evangeliets Kors som skinner ned, har erklært tegnet fra Himmelen, helt nøyaktig. Husk, Korset var i et panorama, som en—som en pyramide, også, bygd. Skjønner? Kan det være at det er den øverste delen der den slutføres, og begynte *herfra* og kom opp til toppen?

303 Slik som pyramiden, kom opp gjennom Luther, Wesley, pinsen, og så toppstenen. Kunne det være det? Hvis det er slik, hvor er vi? Det, dette kan. Jeg håper det ikke er det, men det må skje. Det kommer til å skje. Bare husk, de tjenestene må, de passer alltid helt sammen, med hverandre. Det må komme. Og Gud forandrer Seg ikke. Tenk på det!

304 Bit samvittigheten din med dine åndelige tenner, og finn ut hvor vi er. Hva om det stemmer, og du fortsatt er slik du er? Da kan du like godt gå . . . Du er ferdig, de som er på utsiden. Etter at Boken ble tatt av Lammet, det Sjette Segl er åpenbart og alle Seglene, er det over. Det kunne være. Jeg håper det ikke er det. Det kunne være. Ja vel.

Nå, er det derfor dette Tredje Rykk har drøyet så lenge?

305 Legg merke til, det Første Rykk og det Andre Rykk gikk fra det ene til det andre. Jeg forutsa, husker dere, da jeg begynte, om det Første. Og jeg sa, "Det vil komme en tid da Det til og med vil kjenne hjertets hemmeligheter." Husker dere? Hvor mange? Ja, dere alle sammen husker det, i møtene mine rundt omkring. Og en kveld bare gikk jeg til Regina, der borte, og gikk på plattformen; og broder Baxter der, mange tusen mennesker. Og en mann gikk opp på plattformen, [Broder Branham knipser i fingeren en gang—Red.] og der var det. Og fra da av har det vært det samme.

306 Men det har gått flere år siden jeg sluttet på misjonsmarken, fire, rundt fem år siden jeg sluttet. Hva er det? Hva har gjort dette? Har det vært derfor at det var som i begynnelsen, i 1. Mosebok, "Guds langmodighet"?

307 Husk, da Han skapte verden, skapte Han ingenting på den syvende dagen. Han hvilte. Skjønner? Gud var langmodig i det sjette året, og ville ikke at noen skulle gå fortapt, men at alle skulle komme å omvende seg. Gud var langmodig.

³⁰⁸ Igjen, også, i 1. Mosebok 15:16, hvis dere vil skrive det ned, 16, 15. Han sa til Abraham, "Over i amorittenes land, deres ondskap," de var hedninger nå. "Jeg kan ikke føre deg inn der akkurat nå, fordi ondskapen til amorittene, hedningene, har ikke fylt sitt mål ennå. Men Jeg vil dømme dem. Jeg vil komme i den fjerde generasjon, og så vil Jeg dømme den nasjonen med en jernstav." Er det riktig?

³⁰⁹ Har det vart så lenge, slik at Guds langmodighet, tjenesten har hele tiden, gjennom lydbånd og alt mulig annet, kjemmet gjennom verden, for å se om det er én til? Men kanskje den siste kom inn helt nylig. Har det vært ondskapen som har vart—vart så lenge? Hvis Jesus er den samme, noe Han er, Hebreerne 13:8, må Hans Budskap være det samme. (I ferd med å avslutte.) Hans handling må være det samme.

³¹⁰ Hvis det Første og Andre Rykk er utenfor tvil! Er det noen tvil i ditt sinn om det Første og Andre Rykk? Skjedde det akkurat som Han sa? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Så hvorfor betvile det Tredje? Skjønner? Hvorfor ville dere betvile Det? De to første ble identifisert ved Skriften. Jeg har bevist for dere denne morgenen at det Tredje er identifisert ved Skriften, også.

³¹¹ Se på verden, se hvor hun er. Se hvordan de har forkastet Sannheten, og hvordan det er blitt ordentlig identifisert, profeti-delen. Nå hvor er vi? O Gud, vær nådig! Det får mitt hjerte til å blø på innsiden. Hva med det? Hvor er vi?

³¹² Husk, disse syv toppene der oppe, de kunne fortelle dere. Det er... Det er ikke noen annen topp bortenfor det. Det er ved vannskillet. Det går rett inn i ørkenen, derfra. Evigheten setter inn. Syv topper, rett ved vannskillet. Det er rett mellom rett og galt. Og på slutten av det, det Tredje Rykk var det siste Rykket i rekken. Er det riktig? Skjønner? Ja vel.

³¹³ Noah gikk inn, så etter syv dager, skjedde ingenting, ser dere. Etter syv dager kom dommen. Hvis bare... Lytt nå, i avslutningen. Hvis de bare, på Noahs tid, hadde kjent til tegnet! Hvis de bare hadde visst! Nå skal jeg avslutte. Hvis de bare hadde kjent til tegnet, verden på den tiden! Som, Gud stadfestet her, ved lesningen av Skriften, for en stund siden, Han tilintetgjorde de menneskene.

³¹⁴ Ikke uten nåde; nåde var sendt til dem ved en profet. De ville ikke tro det. Gud er nådig, men, Han sendte nåde men de ville ikke ta imot den. Han sender alltid nåde, først.

³¹⁵ Hva om de hadde visst at det tegnet var endetids-tegnet? Og da de så det, var plutselig frelsen over. Ingen, ser dere. Bare, før en visste ordet av det, var døren stengt. Hvis de... Det var bare én person som kjente til tegnet, det var Noah og hans gruppe. Det var den eneste som visste. Da døren smelte igjen, visste Noah det. Noah visste at det var avslutningen. Han visste det. Det er riktig. Hvis du bare kjente til tegnet!

316 Åh, om de bare hadde kjent til tegnet, da de så denne Ene som kom inn der, hadde vært der oppe med Abraham!

317 Hvis de bare hadde visst at den moderne Billy Graham for den tiden, gikk ned der, ham og en Oral Roberts, og forkynte budskapet for de forblindede menneskene! Hvis de bare hadde visst, de gamle rettferdige metodistene og baptistene der tilbake hadde vært et tegn for dem på den tiden, Lot, da syndene plaget selve sjelen deres. Så hva endte metodistene og baptistene opp som? Slik som Lot gjorde, det samme. Men de rettferdige, ut derfra, kom ut. Ja visst.

318 Hva om det var da Billy Graham dro ned, og satte dem på valg, tygde tyggegummi, dyttet til hverandre, og lo, kortklipt hår, er sminkede ansikter, og foretar seg ikke noe i det hele tatt i forhold til det. Kommer tilbake neste dag, og Billy sa, "Jeg har tretti tusen; kom tilbake om et år, og jeg har ikke engang tretti."

319 "Åh, jeg tok en avgjørelse. Jeg—jeg—jeg kommer ikke til helvete; jeg kommer til Himmelen, ser dere," og vasser rett videre i synd. Hvis de bare hadde. . .

320 Og så blir Evangeliet forkynt i Kraften, og tegn og under, med Ildstøtten over det, og alt finner sted helt nøyaktig, og forutsagt og lagt frem. Hvis de hadde. . . De sa, "En flokk med holy-rollers. Det er mental tankeoverføring. En slags hekse-ånd. En djevel, det er alt Det er. Ikke tro på Det. Det er ikke i vår organisasjon. Vi har ikke noe med Det å gjøre." Hvis de bare hadde kjent til tegnet! Hvis de bare hadde visst!

321 Jesus sa, sa, "Om du bare hadde kjent din dag, Jerusalem. Om du bare hadde gjenkjent! Men," sa, "nå blir du overlatt til deg selv." Skjønner? "Om du bare hadde visst. O Jerusalem, Jerusalem, hvor ofte Jeg ville skjule dere, som en høne gjør med kyllingene sine, fra dommene som snart vil komme! Men du kjente ikke din dag." "Du som steinet profetene, og drepte de rettferdige, om du bare hadde kjent din dag! Om du bare hadde visst, og hadde vært oppdatert i Skriften din, og visst at Mitt komme var et tegn på din ende. Nå er du blind. Nå er du blitt irettesatt. Din tid er omme." Og det var den. Det er riktig. "Om du bare hadde kjent tiden!"

322 Hør her, da Jesus kom med den kunngjøringen, gikk verden rett videre. Skjønner? Verden gikk rett videre, som normalt. Hvorfor? For de kjente ikke sin tid.

323 Verden gikk rett videre, da Noah gikk inn i arken. Verden gikk rett videre. Spotterne, på den tiden, de hadde fortsatt sex-fester. De spiste, drakk, giftet seg fortsatt, gjorde de tingene de gjør i dag. Helt nøyaktig, som normalt. "Ha-ha! Den gamle holy-roller'en stengte døren. Nå, har du noen gang hørt på maken? Ha-ha! Vet du hva han sier? Vi kommer alle til å 'drukne.' Tøvprat! Hvor er vannet hen?"

³²⁴ Spottere, på Noahs tid. “Slik skal det være i Menneskesønnens komme.” Ja vel. Noah kjente til tegnet. Det samme på Lots tid. De samme tingene på Jesu tid. Slik er det også i dag. De spotter for sin siste gang . . . ? . . .

³²⁵ Samme i Sodoma, de visste ikke. Da Budbæreren stod der, Guds Budskap, bare lo de av dem og prøvde å villed dem til sine egne handlinger. Er det riktig? “Kom inn og slå lag med oss. Vær en av oss.” Er det riktig? “Kom inn og slå lag med oss, vær en av oss. Dere vil bli en av gutta. Kom igjen, slå lag med oss.” Skjønner? De kjente ikke sitt tegn.

³²⁶ De visste ikke at da Budskapet pågikk, at selve . . . De kunne ikke se det, at dommens ild og vrede, idet Gud, et ildhav av svovel flammet opp i skyene. De kunne ikke se det. Budbærerne kunne det. Hm-hmh. Lot visste det, også. Han visste det var der. Ja visst.

³²⁷ Samme som det er i dag, akkurat det samme. Vreden er antent, atombomber henger, alt er ved slutten. Det er det samme nå.

³²⁸ Hør her, folkens, lytt. Visste dere . . . Du sier, “Broder Branham, å, hva med alt sammen?” Dere vet, folk kan gå rett videre og forkynne Evangeliet som de alltid gjorde, det de kaller Evangeliet, det kunne være over. De gjorde det på Noahs tid. De gjorde det på Lots tid. De gjorde det på Jesu tid. Stemmer det?

³²⁹ Selv jødene, etter at Jesus fortalte dem at vreden . . . “Det er ute med dere. Dere er ferdige. Det er ikke noe mer. Dere er ferdige.”

³³⁰ “Åh,” sa han, “han er en holy-roller. Hvilken skole kom Han fra? Hvor ble Han, det?”

³³¹ Husk, Han var rede da for Sitt Tredje Rykk. Hm-hmh. Det er riktig. Han sa, “Hvor ofte Jeg ville skjule dere!”

³³² Lot ga sitt siste kall . . . eller, jeg mener, Engelen gjorde det, budbæreren, hvem enn Han var. Gud representert for denne tid, Gud representert i menneskelig kjød, gjorde det siste tegnet, utførte den siste oppgaven. Det var helt over da.

³³³ Noah forkynte sin siste preken; døren stengte seg bak ham. Det var alt. De lo av det, og gjorde narr av det.

³³⁴ Tenk, folket kan gå rett videre og forkynne! Kirkenes Verdensråd kan forene seg med den katolske kirke, akkurat som de lovet å gjøre. Alle organisasjoner kan komme etter, men dyrets merke er allerede der. De tar det, ved det. Skjønner? Og de sier, “Å, halleluja, velsigne Gud, det var så mange som ble frelst i går kveld.” Gjorde de? “De danset i Ånden. De talte i tunger.” Det betyr ikke det minste. Skjønner? “Åh, de er milde og saktmodige og ydmyke. Ja, sir. De har Åndens frukt.” Det er intet tegn. Ikke i det hele tatt.

335 La meg gi dere Åndens frukt, mellom Jesus og fariseerne, se hvem av dem som hadde Åndens frukt. Hva om jeg stod, som jeg begynte med å si for en stund siden, imot Kristus nå for et øyeblikk? Gud tilgi meg for å i det hele tatt si det, ser dere, men bare for å vise dere noe.

336 Hva om jeg kommer til dere og sier, "Si meg, forsamling, hvem er din venn? Hvem viser Åndens frukt? Din snille gamle prest. Hvem kommer til deg på sykehuset når du er syk? Din vennlige gamle prest. Det er riktig. Hvem er det som alltid låner deg litt penger når du er i knipe, har det trangt? Dere medlemmer av hans forsamling, går dere ikke til deres snille gamle prest og han låner dere penger? Skjønner? Hvem er det som alltid er elskverdig og snill, og viser Åndens frukt? Din snille gamle prest.

337 "Hvem er det som har studert år etter år, i synagogene her nede, der hans tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tippoldefar kom fra, hele veien ned? Hvem er det som studerte og fikk . . . arbeidet hardt og fikk doktorgrader og PhD'er og LLD'er, for å forstå dette Ordet, og står her og formidler det til dere hver søndag morgen i forsamlingen sin? Din snille gamle prest.

338 "Hvem er denne forræderen, som kalles, 'Jesus'? Hvilken skole kom Han fra? Hvilken skole er Han fra? Hvor er Hans medlemskort? Hvilken organisasjon tilhører Han?

339 "Hva gjør han når dere alle har en familiekrangel? Hvem kommer til dere? Din snille gamle prest, for å prøve å . . . Og du har en krangel med denne naboen her borte, og din snille gamle prest kommer og forliker dere. Sier, 'Dere er alle Guds barn. Dere skulle ikke gjøre det.' Det er det han . . .

340 "Hva er det denne Jesus fra Nasaret gjør? River det opp med roten. Hva gjør Han? Skjeller ut organisasjonen din. Hva gjør Han? Kalte presten din en 'blind veileder av de blinde.' Han kalte ham en 'slange i gresset.' Han tok offeret som Gud hadde bestemt, og sparket bordene over ende, og kastet pengene ut, og så på dem i vrede. Har du noen gang sett presten din slik?" Nå hvor er Åndens frukt? Hm-hmh. Hm-hmh.

341 Ikke ved å tale i tunger. Ikke ved å danse i Ånden. Ikke ved å bli medlem av menigheten. Ikke ved Åndens frukt; Christian Science kan utkonkurrere hvem som helst av dere på det, ser dere, og til og med fornekte at Jesus Kristus var Guddommelig. Ikke det.

342 Men det er Ordet, levende! Der er det. Hvis de bare hadde sett, Han var Messias. Han var det levende Ord, manifestert.

343 Og en mann som har Guds Ånd i seg, eller en kvinne, lever det Ordet, lever rett ut i dem. Det er hjerteslaget, de forutbestemte, for Herrens Ord kommer til dem, og de er Ordet til folket. "Skrevne brev lest av alle mennesker." Er det riktig? Kunne det Tredje Rykk være i gang?

344 Lydbånd-folk, det er dere som lytter til dette lydbåndet, jeg skulle ønske dere kunne se på denne forsamlingen i denne stund. Hm-hmh. Jeg håper dere føler det på samme måte.

345 Hva om det er det? Se på Skriftstedene samlet opp her. Kunne det være? Er det Tredje Rykk å forkynne for de Evig fortapte som har forkastet Budskapet om frelsen?

346 “Vel,” sier du, “menigheten går . . .” Ja, de vil det. De vil fortsette rett videre, på samme måte.

347 Men, husk, hele denne tiden, var Noah i arken. Bruden er forseglet inn med Kristus, det siste lemmet er blitt forløst. Det Sjette Segl har produsert seg selv. Det Syvende Segl bringer Ham tilbake til jorden. Lammet kom og tok Boken ut av Hans høyre hånd, og satte Seg ned og gjorde krav på det Han eide, det Han hadde forløst. Stemmer det? Det har alltid vært det Tredje Rykk.

348 Tre er fullkommenhet. Tjenesten kom til sin fullkommenhet da den frembrakte Kristus igjen i det naturlige, iblant mennesker, slik det var forutsagt, “Slik som det var i Lots dager.”

349 Åh, tenk, folk går rett videre og forkynner, og tror de blir frelst, og tror de gjør rett, og tror organisasjonene deres vokser, ja visst, og ikke engang et glimt av håp. Og hvis den visjonen var det, og det har vært så hardt imot kvinner, har vi kommet til den stunden. Døren er stengt, ferdig, Boken er allerede i Hans hånd. Tenk på det.

350 La meg fortelle dere dette rett før avslutningen nå. Jeg avslutter. Det ble fortalt, om i Irland, ut mot havet. Det var et stort rev som går nedover langs bredden, og opp på dette store fjellet. Og det var en mann som gikk, og vandret bortover der en dag, akkurat—akkurat på det tidspunktet da tidevannet skulle komme inn. Og det var en adelsmann som bodde på fjellet, som kjente disse tidevannene. Han visste når på dagen tidevannene skulle komme. Han visste hvilket tidspunkt tidevannet satte inn. Denne karen brydde seg ikke om når det var. Han var en av disse bedreviterne. Han hadde sin egen mening. Han var en atletisk mann, smart, intelligent kar, men visste ganske enkelt ikke tidspunktet for tidevannet. Han kjente ikke landet. Han visste ikke når tegnet var rett, når månen hadde snudd ryggen mot jorden.

351 Og når Gud noen gang tar Sin Ånd fra jorden, broder, er hun ferdig, det er helt over.

352 Skulle månen noen gang bevege seg ut av sin stilling, ville vannet dekke jorden slik som det var da Gud begynte det, i 1. Mosebok 1. Men månen står der, og når den bare så mye som snur på hodet, begynner tidevannet å strømme inn.

353 Denne vise gamle mannen som bodde der i nærheten av det, visste hvilken tid det var. Denne karen visste ikke. Han

hadde aldri satt seg inn i det. Han brydde seg ikke om det. Og denne vise gamle mannen løp ut, og sa, "Min gode mann, tør du gå lenger. Snu tilbake, raskt. Der er en vegg. Du kan ikke komme opp den veggen. Du vil gå under. Det. . . Det betyr at tegnene er i gang, tiden. Tidevannet vil flomme inn helt plutselig, og du kan ikke komme tilbake. Ikke gå lenger."

³⁵⁴ Og mannen snudde seg rundt, og lo av ham, sa, "Gå og pass dine egne saker. Jeg vet hva jeg kan gjøre og hva jeg ikke kan." Og tidevannet fanget ham. Skjønner?

³⁵⁵ Det kan være senere enn vi tror. Skjønner? Det vil fange deg. Ikke gå lenger. Ikke gjør det, folkens. Hvis dere alltid har trodd på meg som Guds tjener, ta mitt ord denne morgenen, hvis dere noen gang gjorde det. Det kan være for sent allerede. Så mange Skriftsteder tyder på det. Nå, husk, jeg sier ikke at det er det. Jeg vet ikke. Men bare se.

³⁵⁶ Og jeg har kuttet ned rundt ti sider her, som jeg var redd for å fortelle dere. Skjønner? Skjønner? Fru Woods er et vitne på det, og herr Woods. Da jeg dro ned denne morgenen for å treffe dem, sa jeg, "Jeg—jeg kan ikke fortelle dem det, kan ikke gå så langt. Jeg vil bare sette frem så mange Skriftsteder, og overlate det til dem, for det vil bli tatt opp på lydbånd." Det vil gå.

³⁵⁷ Og folket vil le av dette Budskapet. Det er helt i orden, det vil bli for sent å vende tilbake, en av disse dager. Kom igjen, bare vær et menighetsmedlem. Klipp av håret ditt, smink ansiktet ditt. Kom igjen, og ta, "Fader, Sønn, og Hellig Ånd," hvis du ønsker, det, gjør det til tre Guder og vær en hedning. Kom igjen, hold deg til organisasjonen din. Gjør det, hvis du vil.

³⁵⁸ Sier, "Jeg danset i Ånden, jeg talte i tunger; jeg fikk Den."

³⁵⁹ Jeg har sett djevler gjøre det samme. Jeg har sett hekser tale i tunger og tyde det; og skrive i ukjente tunger, tyde det; som drakk blod fra en menneske-skalle, og påkalte djevelen, danset i ånden.

³⁶⁰ Muhammedanerne danser i ånden, slik som det, inntil de kan ta fliser og kjøre det under fingrene sine; og ta et spyd og kjøre det inn gjennom ansiktene sine, slik som det, og trekke det ut, og ikke engang en dråpe blod vil komme ut av det.

³⁶¹ Indianerne kan gå på ild, barføtt, tre fot dypt; og fire, tre, eller fire fot i tverrmål; blåse, vifte på kullene inntil de er hvite av varme; og får aldri et svimerke på føttene sine, og fornekte at det er noe slikt som Jesus Kristus.

³⁶² Nei, nei, venn. Det er Ordet som avgjør det. Folket og Ordet må være ett. Skjønner? Jesus og Ordet var det samme; Han var Ordet. Og når Jesus lever i mennesket, så gjør det ham og Ordet det samme. Ikke. . . Livet ditt forteller hva du er.

³⁶³ Se nå bare på deg selv i Guds speil, si, "Hvordan ser jeg ut denne morgenen?" Mens vi ber.

³⁶⁴ [En broder taler i tunger. En annen broder gir en tydning. "Mine barn, i dag, sier Jeg til dere. Ja, Jeg selv, den Allmektige Gud, har sett på jorden i dag. Jeg har sett det onde som dette skaperverk har blitt ført til. Ja, Jeg ser synden som mennesket, i denne tid, skjuler på innsiden. Ja, vet du ikke at Jeg har gjort en stor ting for deg? Ja, jeg har sendt ut en mann i denne siste tid, ja, så han kan være et talerør for denne generasjonen. Men Jeg sier deg, denne dag, mitt folk, mange har spottet dette navn. Ja, de har vendt ryggen til det han har talt. Men Jeg sier deg, de som hører disse Ordene, Jeg skal sørge for at store velsignelser kommer over dem. Jeg er den Allmektige Gud. Jeg skal lønne, denne dag, de som oppriktig tar imot disse Ordene, sier Herren."—Red.]

Vandret langt bort fra Gud,
Nå kommer jeg hjem;

Be, som du aldri har gjort før!

Åpne vidt opp Dine kjærlighets armer,
Herre, jeg kommer hjem.

Kommer . . .

³⁶⁵ Mens dere fortsetter å synge, vil jeg spørre deg om noe. Er det et punkt i ditt hjerte som det virker som er formørket av synd? Hvis det er det, nå er tiden til å bli kvitt det, akkurat nå, hvis det er nåde igjen.

³⁶⁶ Dette, håper jeg, ikke er tilfelle. Jeg håper det ikke er der. Men ser det ikke ut som det kunne være det? Lytt til hva den Hellige Ånd sa i folkets midte, etter at jeg var ferdig, "Det er en Røst til dere."

³⁶⁷ Og hvis det er det, hvis du har noe mørke i livet ditt, vil du ikke komme rett hit rundt alteret nå, mens vi fortsetter å synge. Akkurat nå, hvis det er en bekymring, hvis det er et punkt, ikke utsett det lenger.

³⁶⁸ Håper og stoler på at dette ikke er tilfelle; men det vil skje, en av disse dager, og det kan være i dag.

Nå, Herre, jeg har kommet . . .

³⁶⁹ Med pusten av dine nesebor rett rundt deg! Hvis lydbånd-folket bare kunne se hva som skjer her ute nå; bare trenger seg sammen, gråter, kommer fra alle kanter.

³⁷⁰ Kunne den visjonen, da jeg var en liten gutt, er det tiden? Er dette tiden da de slitne, dystre; helvete som blir skapt rett her på jorden?

³⁷¹ Altere og midtganger, og alt, er fylt opp nå. Hvis du ikke kan komme til et alter eller midtganger, noe sted iblant disse hundrevis her; bare reis deg opp, hvis du sier, "Jeg vil stå og be, bare så folket kan vite," eller knele, hva enn du vil. Åh, du store! Nå kan du knapt se noen som sitter ned. Det er folk som står overalt.

372 Må jeg si dette. Gud forby, Gud forby at det jeg har sagt er nå. Må jeg forstå det, alle sammen; Gud forby. Det er. . .Jeg har barn som ikke er inne. Jeg har to døtre og en sønn. Jeg har brødre. Jeg har familie som ikke er inne. Gud forby at nåden har forlatt oss; at alt dette bare vil være å late som.

373 Er det nåde igjen, Herre? La meg ta feil i dette, Herre. La det være feil på dette tidspunktet. At jeg, det er ikke, at mennesker fortsatt kan bli frelst. Gi det, Herre. Jeg ber, og overgir denne forsamlingen til Deg nå, i Jesu Kristi Navn.

374 Alle sammen be nå, akkurat som. . .Hva om det var det? Nå, jeg vet ikke at det er det, men hva om det var? Be på din egen måte. Bare be på den måten du ønsker å be. Bare hva om dette var sannheten, hva ville vi gjøre, venner? Hva ville vi gjøre? Hva, hva kommer til å skje? Be nå, alle sammen. Bare—bare rop, bare be slik du ønsker. Bare rop rett ut til Gud, på din egen måte. O Gud!

Dine kjærlighets armer,
O Herre, jeg kommer hjem.

375 “Herre, jeg hadde tenkt å gjøre det for lenge siden. Har jeg ventet for lenge, Herre? Er dette, er det over? O Gud, åpne Dine kjærlighets armer og ta imot meg. Noe i mitt hjerte bønnfaller om det, Herre. Åpne en gang til. Hvis mitt navn var i Lammets Bok, tal til meg nå, Herre. La meg ta imot det akkurat nå. Vær så snill, Gud.”

Kommer hjem, kommer hjem,
Å, aldri, jeg vil aldri mer, Herre, streife
omkring;
Åpne vidt Dine kjærlighets armer,
O Herre, jeg kommer hjem. . .

376 Bibelen sa, når de gjenkjenner Jesus, at, “Hver enkelt vil gråte som om deres egen sønn var drept.”

. . .-mer hjem,

377 Dere på utsiden, dere i bilene deres, på kortbølge, dere som står rundt bygningen, mange av dere, bare len hodene deres mot bygningen, si, “Herre Gud, vær nådig mot meg.”

Åp- . . .

Vær dødsens oppriktig, venner! Tenk på hva slags tid vi lever i! Hvor er vi?

. . .kjærlighet
Herre, jeg kommer hjem.
Kommer hjem, . . .

378 Herre Jesus, jeg har gjort mitt aller beste. Jeg har gjort alt jeg kan. Gi, Herre, at nådens dører fortsatt er åpne. For disse hundrevis, formelig hundrevis som søker Deg i denne stund, ta bort enhver syndig plett, Herre, og ta dem inn i dag.

379 Jeg—jeg trygler, med hele mitt hjerte, idet vi ikke bare ser noen som snakker, men, Skriften Selv bringer oss til denne tiden. Og den visjonen, som liten gutt, da jeg så de menneskene i den tilstanden; og nå, tenk, at selveste helvete, nåden er utslettet fra jorden, og nå er selveste helvete her, og folket, Herre, er i denne hestlige tilstanden.

380 O Mektige gud, på denne Utvalgte Menigheten, ber jeg, Gud, at Du må øse ut Dine velsignelser, så de kan ta imot en—en vitnesbyrds-tjeneste, som lik den Lot hadde, som Noah hadde, som Jesus hadde, til de Evig fortapte, om det er der; at de selv er forsegleet inn i Guds Rike, men gir vitnesbyrd om at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig. Gi det, Herre. Må Du ta imot vår bønn, idet vi trygler i Jesu Navn.

381 Bare be slik du ønsker å be nå. Ikke ha hastverk. Ikke ha hastverk. Hva om du er det siste navnet som kommer i Boken?

Jeg kommer hjem.

Kommer hjem, kommer hjem,

382 Broder Neville, gå opp og be for dem. Pastoren vil be nå sammen med dere mens dere ber. Jeg vil synge.

Åpne vidt Dine kjærlighets armer,
Herre, jeg kommer hjem.

Kommer hjem, kommer hjem,
Aldri mer streife omkring; (Ja, Herre.)
Åpne vidt Dine kjærlighets armer,
Herre, jeg kommer hjem.

Kommer hjem, kommer hjem,
Aldri mer streife omkring;
Åpne vidt Dine kjærlighets armer,
Herre, jeg kommer hjem.

383 [Broder Branham og forsamlingen sang sangen ovenfor mens broder Neville ba. "Allmektige Gud, vår Himmelske Far, så og si, i dag, er vi så glade for at Du har gitt oss, så og si, denne stunden så vi kan granske våre veier innfor Deg. Min Gud, i dag, fra dypet av vår sjel, roper vi til Deg, Herre, på vegne, ikke bare for oss selv, men for hverandre. La denne stunden, Gud, være stunden, denne morgenen, Far, da Gud skal, hvis Du ennå har nåden utrakt, Far, la det bli, at disse som denne dag har gitt avkall på all sin stolthet, lyster, og andre ting. Herre Jesus, i dag, ber vi om at Du må gi at de som kneler, åh, og bøyer sitt hode over hele denne bygningen. O Gud, la den Røsten, fra Himmelen, tale denne morgenen. Gi en visshet, Herre. La disse menneskene, som er døende menn og kvinner, Jesus, la oss få, denne dagen, trøsten fra Vitnet som kommer ned fra Himmelen denne morgenen. I Jesu Kristi Navn, trygler vi, Herre, hvis det ennå er nåde utrakt ved Blodet, la det komme over hver enkelt, i dag, ettersom de har kommet. Må det bli slik, i dag."—Red.]

[Broder Neville fortsetter å be. “Og må hver enkelt, Herre, bli overbevist, denne dag, om at Du er Allmektige Gud. Hvis dette er nåden som er utrakt, la den være for hver enkelt, individuelt.”] Gi det, Herre. [“La det være nå, Far. Og la Guds fred, som alltid har overgått forstand, la den komme igjen til ventende hjerter.”] Ja, Herre. [“La dette være stunden.”] Ja. [“Vi tror at Du har hørt fra Himmelen.”] Gud, gi det. [“Hva enn som er i vente for oss, hvis det er over, så, Herre, vet vi hva slutten er.”] Ja, Herre. [“Men, hvis ikke, la Vitnet komme.”] Ja, Herre. [“La disse som har kommet, la dem finne fred denne dag,”] Gi det, Herre. [“ved Jesus Kristus. Og i Hans Navn vi ber. Amen.”—Red.]

³⁸⁴ Herre Jesus, jeg ber om at Du må frelse Becky og Sarah og Joseph, og dem, også, Herre. Ikke la dette skje med barna mine, Herre. Ikke la det skje med mine brødre og mine venner. Gi det, Herre.

³⁸⁵ Vi vet ikke, vi vet ikke, men vi ser noe, Herre. Er det et rystende tegn akkurat nå fremfor oss? Gi det, Herre. Dra oss alle nær til Deg, raskt, Herre. Vi elsker Deg og vi trenger Deg. La det skje, Far, den Hellige Ånd gi oss trøst i våre hjerter nå.

³⁸⁶ Vi ber at vi kan være vitner for Deg i denne tid, for vi vet at dette må skje. Det er blitt forutsagt gjennom tidsalderne, og vi må møte det, at vi er i endetiden når vi ser disse tegnene komme til syne. Vi vet, og blitt fortalt i mange år nå, at dette skal skje. Nå ser vi det rett ved døren vår, store mektige Guds vrede beveger seg gjennom gatene, og tar ut de uomskårne. Der det ikke er noe Blod på døren, går dødsengelen inn; og de fortsetter videre med å leve, men døde mens de lever, uten nåde, uten Gud, og kan aldri bli frelst.

³⁸⁷ Gud, hvor vi takker Deg for disse som er frelst! Hvor vi . . . Hvilken stor velsignelse det er for våre hjerter, å være på innsiden nå, under Blodet, mens den siste engelen går gjennom landet, og tar ut de . . .

³⁸⁸ De som ikke var under blodet, de døde uten nåde. Det var Moses' siste rykk. Første, en—en ung mann som talte til Israel; andre, gikk ned for å utfri dem; tredje, var det siste budskapet. Miraklene hadde blitt utført, Moses var på vei til det lovede land, med de forløste.

O Gud, vær nådig, jeg ber, i Jesu Navn.

³⁸⁹ Nå ønsker jeg å be om dette. Du som ber, du som føler at du har nåde, og at (Gud) du føler at du er i Guds Rike, du føler at—at du er blitt forankret på en eller annen måte, at du i Kristus har tro til å tro at du er en kristen, du er født på ny og du vet at du er en kristen, og uten tvil. Jeg ønsker at dere alle reiser dere, dere som ønsker det, tror det, at nåden har blitt utrakt til dere nå, og dere er kristne, og dere—og dere tror at—at Blodet er strøket på deres hjerte, og—og—og at dere er tilgitt for enhver synd.

³⁹⁰ Dette var en veldig vanskelig ting å tale til dere om folkens. Jeg er så takknemlig, og ser folket oppreist fra alle kanter. Og dere, jeg—jeg så . . .

³⁹¹ Jeg vet ikke at dette er sant, men det må bli slik, en gang. Ser dere, det må komme til det, og det kunne være nå. Skjønner? På alle måter, vil verden fortsette rett videre. Folk vil fortsatt komme til alteret, de vil fortsatt rope ut, men det vil ikke nytte noe. Skjønner? De vil være uten håp, ser dere, det vil være over. Det vil ikke være mer nåde. Husk det. “Og helligdommen ble røykfylt.” “Den som er uren, er uren fortsatt; den som er rettferdig, er rettferdig fortsatt; og den som er hellig, er hellig fortsatt.” Det er ikke mer nåde, når Lammet tar Boken; slik er det, det er alt. Og det ser ganske mye ut som det kunne være nå.

³⁹² Kanskje vi får en dag til; kanskje i dag er den dagen. Kanskje i morgen er den si- . . . Kanskje i kveld er den siste kvelden. Kanskje dette er det siste året. Jeg vet ikke, venner. Jeg sier dere, jeg vet ikke. Det vil aldri bli fortalt meg.

³⁹³ Men når Gud tar det siste navnet og forløser det fra Livets Bok, så er det slutten. Ser dere, de kan ikke bli noe mer, på noen måte. Det kan ikke være noe mer, på noen måte. Det er alt. Det er fullført.

³⁹⁴ Hvor mange vet det er Sannheten? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ja vel. Det er—det er Sannheten. Nå som vi føler . . .

³⁹⁵ Og jeg ser denne forsamlingen som jeg har forkynt til og advart, alle disse årene, og ser et Budskap som dette som jeg . . . som jeg—jeg la frem på denne amatør-måten. Og bare husk, jeg sier det så dere vil forstå det, *amatør*-måte; noen flere ting kunne nesten ha sjokkert livet av dere, ser dere. Men jeg bare sløyfet det, følte for å gjøre det, fordi jeg ikke er sikker. Hvis jeg ikke er sikker på hvor jeg trår, vil jeg trå forsiktig, ser dere, men bare forteller dere.

³⁹⁶ Hør. Er du ikke lykkelig? Kunne det være noe større, som du kunne komme på, som du har gjort i ditt liv?

³⁹⁷ Hva om det er over nå? Hva om det er helt ferdig? “Åh,” sier du, “Broder Branham, kanskje . . .” Ja, jeg vet. De kunne gå rett videre. De gjorde det, hver gang. Jeg har forklart det og bevist det ved Skriften, ser dere, verden fortsatte å rulle rett videre, men det var ferdig. Skjønner?

³⁹⁸ “Forkynnensens dårskap frelser de fortapte. Og det er dårskap, for menneskene. Det er Guds visdom.” Skjønner? Gud er en Ånd. Han virker på åndelige måter, ser dere, for å utføre Sine mirakler; vidunderlige måter. Men, vi er mennesker, vi er endelige. Vi vet ikke; vi bare ser på det vi kan se. Men Noe i oss . . .

³⁹⁹ Når du går ut av det rommet her, hvis du aldri hadde sett det i ditt liv, aldri hadde sett dagslys, ville du visst at du

hadde gått fra dette rommet her, inn i et solskinn eller noe. Det var varmt. Du kunne føle det. Hvis det ikke var noen sanser i din kropp som kunne erklære det, ville du vite, åh, ingen synssans til å se det. Ingen mulighet til å se de grønne trærne, til å se naturen; du hadde ikke syn, ingen hadde noen gang hatt det. Du ville vite at du var i nærværet av noe; din følelse ville fortelle deg det. Du ville vite det. Hvis jeg hadde prøvd å fortelle deg, "Det er solen. Den reflekteres. Den viser ting." Ser dere, du ville vite at den var der fordi du kunne føle den med dine følelser. Er det riktig? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

⁴⁰⁰ Nå, vi vet at Kristus er her. Skjønner? Kanskje du ikke ser Ham med øynene dine. Skjønner? Kanskje du ikke gjør det. Men ved visjon, forteller jeg dere, Han er her. Vi føler Det. Vi vet det er Noe her som våre sanser ikke erklærer. Det er Ånden som erklærer det, at Kristus er her.

⁴⁰¹ Jeg føler at Han har forløst oss. Jeg føler at våre navn er i Hans Bok. Jeg tror at vi er blitt forløst ved Lammets Blod.

Jeg elsker dere, og jeg vet dere elsker hverandre.

Åh, velsignet være det bånd som binder
Våre hjerter i kristen kjærlighet;
Fellesskapet av beslektede sinn
Er slik som det er Oven.

⁴⁰² Vi skulle alltid føle det slik for hverandre. Ser dere, vi må, vi må føle det slik for hverandre. Skjønner? For, slik vi elsker hverandre, elsker vi Gud. "Kan du hate din bror som du har sett, og si du elsker Gud Som du ikke har sett?" Vi må elske hverandre. "Større kjærlighet har intet menneske enn Han som la Sitt liv ned for Sin fiende, så de kunne bli Hans venner." Åh!

⁴⁰³ Kjenner dere den sangen, *Velsignet være det bånd som binder?* Er ikke det underfullt? Velsignet være båndet! Vil du gi oss en akkord på den, søster, der? Bare la den spille et øyeblikk.

⁴⁰⁴ Hva om det er over? Hva om det Tredje Rykk, som kommer opp nå, er å forkynne for de fortapte? Hva om alle bildene skal vises frem nå? Og vi er inne, og vi er inne, ville ikke det være underfullt? Hvilket fellesskap!

Åh, velsignet være det bånd som binder (det er dette som gjør det)
Våre hjerter i kristen kjærlighet;
Fellesskapet av beslektede sinn
Er slik som . . .

⁴⁰⁵ Hva var det? Fellesskap av beslektede sinn. "La Ditt Rike komme. La Din vilje skje." Skjønner?

⁴⁰⁶ Vi prøver å gjøre Gud til en—en maskot-gutt, en løpegutt eller noe, "Gud, gjør dette, gjør det."

407 Jesus sa, “Be, ‘La Ditt Rike komme. La Din vilje skje på jorden, som i Himmelen.’” Da, er Himmelen brakt ned til oss, og vi er—vi er brakt opp til Himmelen, og vi sitter på Himmelske steder nå i Kristus Jesus. Vi tror alle sammen at det Budskapet er Sannheten, at Jesus Kristus, Guds Sønn, forløser oss.

408 La oss lukke våre øyne nå og løfte våre hender, mens vi synger den.

Velsignet være det bånd som binder
 Våre hjerter i kristen kjærlighet;
 Fellesskapet av beslektede sinn
 Er slik som . . . (Fortsett å spill den.)

409 Nå, ikke ett smil. Dette er ikke tid for å smile. Med en dybde av oppriktighet, mens den sangen spilles, la oss håndhile på noen ved siden av deg, si, “Gud velsigne deg, kristen,” med oppriktighet.

410 Gud velsigne deg, broder Neville. [Broder Neville sier, “Velsigne deg, broder Branham!”—Red.] Femti-ni år gammel. [“Det stemmer.”] En lang vei!

Gud velsigne deg, broder . . . ? . . .

La oss nå løfte våre hender opp til Ham.

Når vi skilles,
 Gir det oss smerte innvendig;
 Men vi skal fortsatt være forenet i hjerte,
 Og håper å møtes igjen.

411 La oss nå bøye våre hoder, og, sammen, uten å vite hva fremtiden innebærer, på dette tidspunktet, uten å vite om det er over. Jeg vet ikke. Jeg kan ikke si det. Jeg kan ikke si det. Jeg vet ikke. Men stilt overfor de fakta som vi har åpenbart denne morgenen, la oss be bønner som Herren sa vi skulle gjøre. Selv om det er, “La Ditt Rike komme. La Din vilje skje.” La oss gjøre det sammen.

412 [Broder Branham og forsamlingen sier den følgende bønner unisont, fra Matteus 6:9-13—Red.]

. . . Fader vår Du som er i himmelen, Helliget være ditt navn. Komme ditt rike. Skje din vilje som i himmelen, så og på jorden.

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Og forlat oss vår skyld, som vi og forlater våre skyldnere.

Og led oss ikke inn i fristelse, men fri oss fra det onde: For riket er ditt, og makten, og æren, i evighet. Amen.

413 Nå med våre hjerter bøyd. Bibelen sier, “De sang en lovsang og gikk ut.” Husk, da de gjorde det i Skriften, var det fordi de hadde korsfestet tjenesten til vår Herres Andre Rykk,

og det Tredje Rykk var rede til å komme inn. Noen få timer etter det, steg Han opp til helvete og forkynte for de fortapte som hadde forkastet sin nåde.

⁴¹⁴ En akkord til *Min tro ser opp til Deg*.

Min—min tro ser opp til Deg,
Du Golgatas Lam,
Guddommelige Frelser;
Hør meg nå mens jeg ber,
Ta alle mine synder bort,
La meg heller . . . fra denne dag
Være fullt og helt Din!
Mens livets mørke labyrint jeg går,
Og sorg sprer seg rundt meg,
Vær Du Min Fører;
Befal at mørket skal bli til dag,
Vask sorg, frykt bort,
O la meg fra denne dag
Være fullt og helt Din!

⁴¹⁵ Herren velsigne dere, la Sin Sønn og nåde skinne på dere. Og Herren gi dere Ewig Liv, og være med dere her i denne verden, og verden som skal komme heretter. Og, Ewig Liv, må dere tjene Ham gjennom alle tidens evigheter som skal komme.

⁴¹⁶ Hvis dette er tiden, og vi har nådd det punktet, skammer jeg meg ikke over det jeg har forkynt. Og hvis enhver forkynner må stå med sin forsamling og bli dømt, som jeg så i visjonen, er jeg takknemlig for Evangeliet som jeg har forkynt, fordi det er det samme Evangeliet som Paulus og dem forkynte.

⁴¹⁷ Jeg er glad på deres vegne. Jeg er glad for at dere har tatt imot Kristus som deres Frelser. Elsk Ham, og be.

⁴¹⁸ Og jeg vil se dere denne ettermiddagen, om Herren vil, klokken syv, her i menigheten. Gud velsigne dere. Dere kan gå nå.

SJELER SOM ER I FANGENSKAP NÅ NOR63-1110M
(Souls That Are In Prison Now)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag morgen, den 10. november 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org